

Obradowało XIV Plenum KC PZPR O dalsze zwiększenie udziału uspołecznionego przemysłu drobnego w rozwoju społeczno-gospodarczym kraju Przemówienie Edwarda Gierka

(P) Podczas obrad

Fot. CAF — Roslak

(P) W Warszawie odbyło się 11 bm. XIV plenarne posiedzenie Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Obradom przewodniczył I sekretarz KC — Edward Gierek.

W obradach plenum uczestniczyli zaproszeni przedstawiciele kierownictwa Centralnego Komitetu Stronnictwa Demokratycznego z przewodniczącym CK — Tadeuszem W. Młynczakiem, a także działacze państwowe i kierownicy organizacji spółdzielczych.

Na porządku dziennym obrad: „O dalsze zwiększenie udziału uspołecznionego przemysłu drobnego w rozwoju społeczno-gospodarczym kraju”.

Obrady otworzył I sekretarz KC PZPR Edward Gierek.

Zebrani chwilą milczenia uczcili pamięć zmarłego członka Komitetu Centralnego PZPR, zastępcę działacza robotniczego, tokarza w Fabryce

Urządzeń Dźwigowych w Mińsku Mazowieckim J. J. Sostaka.

Biuro Polityczne — stwierdził w zagajeniu Edward Gierek — proponuje, by tematem plenum uczynić sprawę dalszego zwiększenia udziału uspołecznionego przemysłu drobnego w rozwoju społeczno-gospodarczym kraju. Proponując taki właśnie temat, uważamy, że na obecnym etapie rozwoju polskiej gospodarki narodziły się potrzeby i dojrzały warunki dla podjęcia zasadniczych kroków w celu poprawy struktury przemysłu w kierunku zwiększenia roli przemysłu drobnego. Jest to sprawa o dużym znaczeniu społecznym. Potwierdziły to w pełni konsultacje, które poprzedziły obecne obrady.

Następnie rozpoczęła się dyskusja. Zabrał w niej głos: członek Sekretariatu KC, kierownik Wydziału Przemysłu Lekkiego, Handlu i Spożycia KC PZPR — Zdzisław Kurbow-

ski; członek KC PZPR, wiceprezes Rady Ministrów — Tadeusz Pyka; członek KC PZPR, szwaczka w Fabryce Rękawiczek i Odzież Skórzanej w Mińsku, woj. śląskie — Stefania Paruzel; członek KC PZPR, wojewoda katowicki — Zdzisław Legowski; członek

(B) DOKOŃCZENIE NA STR. 4

Przemówienie Edwarda Gierka — str. 2 i 3 Dyskusja — str. 4 i 9

Alarm powodziowy obowiązuje w 18 województwach Wylało Jezioro Rajgrodzkie ★ Mimo spadku wód — rzeki groźne

Informacja własna

(P) Odwołano już alarm przeciwpowodziowy w Szczecinie, tak więc obowiązuje on jeszcze w 18 województwach. Najgroźniejsza w tej chwili jest Notec, na której utrzymuje się wysoka fala.

Wylewają jeziora, np. Rajgrodzkie zatopilo 2 tys. ha użytków rolnych i zniszczyło 2 lokalne drogi.

Wszędzie wala się tak rozmieciono, że ciągle istnieje obawa, że nie opór się nawet malej wodzie. Trzeba by ciągle umacniać i jest to — poza zaopatrzeniem powodziarni w żywność, koce i odzież — podstawowe zajęcie ludzi biorących udział w akcji przeciwpowodziowej.

W Pułtusku ewakuowano trzy kolejne rodziny. Nie udało się we wtorek zatopić wyrwy w wale, którą wpłynęła do miasta woda. Dlatego w śróde żołnierze i robotnicy z Przedsiębiorstwa Budownictwa Wodnego w dalszym ciągu sypali w nią

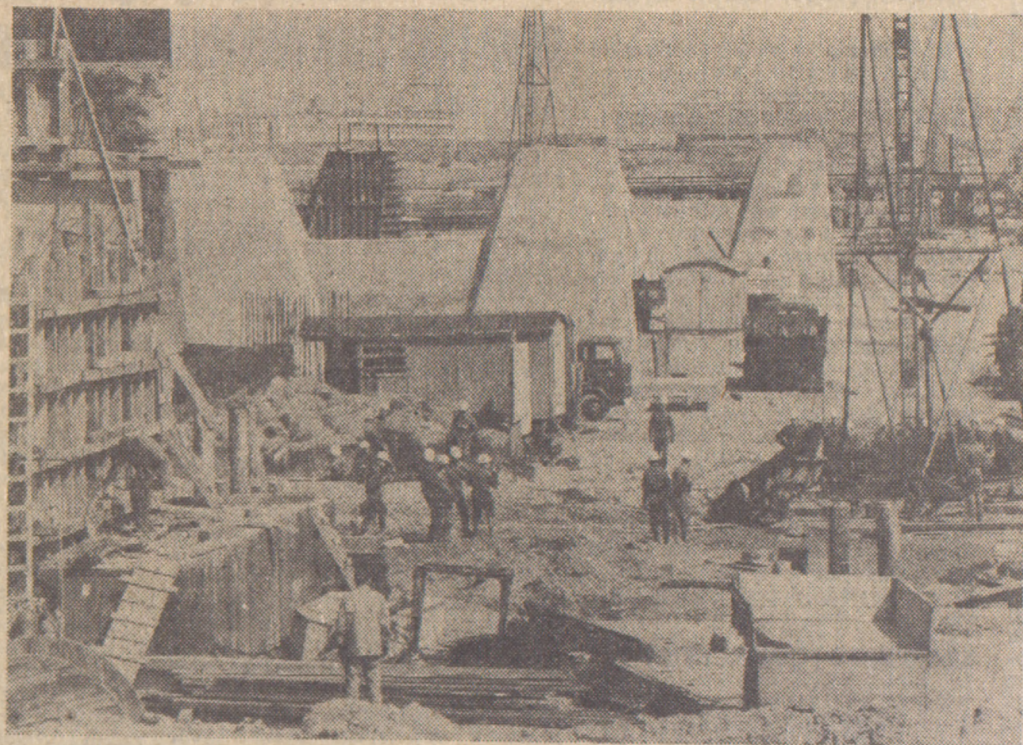
kamienie i faszyne. Gdy tylko uda się zatamować wodę, uruchomiony zostanie 40 pomp.

W Pułtusku woda w rynku opada o 40 cm, gdyż o tyle obniżył się poziom Narwi w tym rejonie. W Ostrołęce fala jest niższa już o 59 cm (jest to jednak jeszcze 158 cm ponad stan alarmowy). Dużo lepiej jest

na Bugu, który pod Wyszkowem przekracza stan alarmowy już tylko o 54 cm.

Ubywa powoli obwarów zalanych i podtopionych. Dzięki temu rodziny zaczęły już powracać do swych domów. W województwie ostrołęckim mogło to zrobić ok. 2500 osób. W województwie łomżyńskim woda sochnęła już z 32 tys. ha użytków rolnych, ale pod wodą pozostała 76 tys. ha, 21 wsi i 130 km dróg.

Zbliżające się święta będą na terenach dotkniętych powodzią dwoma dniami ciężkich zmagani z wodą. (Jes)

Na budowie Trasy Toruńskiej. Ostatnio aura stała się łaskawsza dla budowniczych najważniejszej inwestycji drogowej stolicy w bieżącej i przyszłej pięcioletce. Oprócz ruchu lokalnego usprawni ona znacznie przejazd przez stolicę. W ostatnich dniach na najważniejszym odcinku trasy, Moście Toruńskim i jego okolicy koncentruje się ludzi i sprzęt.

Fot. Zbigniew Furman

Trwa wspólny radziecko-bułgarski lot na pokładzie statku „Sojuz-33” Przygotowania do połączenia ze stacją „Salut-6”

MOSKWA (PAP). Jak informuje agencja TASS z ośrodka kierowania lotem, do godz. 16.00 czasu moskiewskiego statek „Sojuz-33” dokonał 13 obrotów wokół Ziemi. Po manewrach przeprowadzonych na orbicie parametry trajektorii statku były następujące: apogeum — 330 km, perygeum — 273 km, okres obiegu — 90,1 min., kąt nachylenia — 51,6 st.

Podczas seansów łączności radiowej kosmonauci, Nikołaj Rukawisznikow i Georgi Iwanow, informują, że systemy pokładowe statku „Sojuz-33” działają normalnie. Załoga wykonała zaplanowane operacje przygotowujące statek do połączenia ze stacją „Salut-6”.

Władimir Lachow i Walery Riumin na pokładzie orbitalnego zespołu naukowo-badawczego „Salut-6” — „Sojuz-32” również przygotowują się do połączenia ze statkiem „Sojuz-33”.

Lot obu pilotowanych aparatów przebiega zgodnie z ustalonym programem. Samopo-

czucie kosmonautów jest dobre. (P)

Konferencja prasowa w ambasadzie LRB

(P) W związku z lotem pierwszego bułgarskiego kosmonauty — 11 bm. w ambasadzie Ludowej Republiki Bułgarii w Warszawie odbyła się konferencja prasowa.

Zebrało się na niej kilkudziesięciu dziennikarzy polskich i zagranicznych, których ambasador LRB Iwan Nedew poinformował o niektórych problemach związanych z lotem międzynarodowej załogi na statku „Sojuz-33” oraz o dorobku bułgarskich specjalistów w dziedzinie badań kosmicznych. (PAP)

Georgi Iwanow - bohaterem dnia

Od stałego korespondenta
BOHDANA KOSTECKIEGO

Sofia, 11 kwietnia (P) Tematem dnia w Bułgarii jest oczywiście radziecko-bułgarski lot kosmiczny. Wiadomość o pomyślnym starcie „Sojuz-33” i bytności pierwszego bułgarskiego kosmonauty, majora Georgi Iwanowa na jego pokładzie, przyjęto tu w całym kraju z ogromną radością i satysfakcją. (A) DOKOŃCZENIE NA STR. 10

„Honor pokolenia”

III forum aktywu Harcerskiej Służby

Polsce Socjalistycznej

(P) W Warszawie rozpoczęło się 11 bm. III forum aktywu Harcerskiej Służby Polsce Socjalistycznej. W obradach, przebiegających pod hasłem „Honor pokolenia”, uczestniczy ok. 300 delegatów reprezentujących ponad 800-tysięczną resztkę starszych harcerzy — uczniów szkół ponadpodstawowych z całego kraju.

Celem dwudniowych obrad jest podsumowanie całorocznej działalności drużyn HSPS oraz rezultatów powszechnej dyskusji, jaka poprzedziła forum, a związana była z określeniem najważniejszych zadań ideowych, wychowawczych, społecznych i gospodarczych młodzieży, ich obowiązków wobec kraju, swoich środowisk, rodziny i kolegów.

Pierwszy dzień forum przebiegał w niekonwencjonalnej formie — bezpośredniej rozmowy kilkudziesięciosobowych grup delegatów z ludźmi znanymi, uznanymi za autorytety w swej dziedzinie. Józef Chłasiński, Bogdan Suchodolski, Kazimierz Dąbrowski, Józef Kozielecki, Roman Bratny, Adam Hanuszkiewicz, Maria Łopatkowa — pomagali młodzieży w dyskusji nad sprawami dotyczącymi najbliższych lat, ich obywatelskich, patriotycznych, tradycji narodowych, obywatelskich, młodzieży, Polaków, norm życia w socjalistycznym społeczeństwie, codziennych postaw obywatelskich.

Najcenniejsze spostrzeżenia wyniesione z tych rozmów zostaną przedstawione na plenum III forum aktywu HSPS w czwartek 12 bm. (PAP)

Umacnianie porządku publicznego Realizacja uchwał instancji partyjnych tematem Plenum KM PZPR w Radomiu Obsługa własna

(R) Zadania w zakresie dalszego umacniania porządku publicznego i dyscypliny społecznej oraz realizacja uchwał instancji partyjnych, w oparciu o przebieg zebrań sprawozdawczych, stanowił temat Plenum KM partii w Radomiu, któremu przewodniczył I sekretarz KM PZPR Euzebiusz Czapla.

W obradach uczestniczyli: sekretarz KW partii w Radomiu Józef Topiasz, członek egzekutywy KW, komendant wojewódzki MO płk Marian Mozgawa oraz prezydent Radomia Bogdan Barszczyński.

Stan porządku publicznego w Radomiu ulega systematycznej poprawie. Dzięki lepszym, skuteczniejszym formom pracy organów ścigania wzrosła znacznie wykrywalność przestępstw, szczególnie o charakterze aferyzmów. Tendencje zniżkowe wykazują również przestępstwa dokonane przez młodocianych. Niepokojące rozmiary przybierała przestępczość. Tylko w ub. roku przebywało w izbie wytrzeźwień 9,5 tys. osób. Innym czynnikiem kryminogennym jest pasożytni-

cytrybali Radomia nie uczy się i nie pracuje.

Do negatywnych zjawisk należy zaliczyć również obserwowane często złe zabezpieczenie miejsca do wypoczynku, stwarzające okazję do popełnienia przestępstwa. Wciąż niedostatecznie jest zainteresowanie procesem wychowawczym ze strony samorządów robotniczych, organizacji społecznych, a przede wszystkim samych rodziców. W Domu Dziecka przy ul. Kolbergą jest tylko dwójka dzieci, pełnych sieroć, reszta to sieroty społeczne, mające często po prostu wygodnych rodziców.

Mówili o tym członkowie partii, zabierając głos w dyskusji wskazując na potrzebę stworzenia jednolitego szerokiego frontu działań profilaktycznych.

Kampania sprawozdawcza wykazała, że skuteczność każdego ognia zależy od podejmowania i realizacji własnych wniosków, a także instancji nadrzędnych. Mimo niezaprzeczalnych efektów istnieje jeszcze wiele niedoskonałości, z których najpoważniejszą to zbyt słabe jeszcze kontakty zakładowych organizacji partyjnych z pracownikami bezpośrednio zatrudnionymi w produkcji.

Brak takiego dialogu i akceptacji przez całą załogę podejmowanych decyzji przynosi złe skutki. Nie realizowanie planowych asortymentów produkcji, częste obniżanie wielkości produkcji rynkowej, brak rytmiki w wykonywaniu zadań i zła jakość — co szczególnie dotyczy radomskiego budownictwa, niewłaściwa gospodarka materiałami i sprzętem, oto tylko niektóre niedomagania, które należy jak najszybciej wyeliminować.

Plenum pozytywnie oceniło przebieg kampanii sprawozdawczej z szeregach partyjnych. Pozwoliła ona na wytyczenie kierunków pracy dla dalszego podniesienia aktywności społeczno-politycznej i wzmocnienie odpowiedzialności organizacji partyjnej za rozwiązywanie najbardziej palących problemów miasta. (am)

W numerze „Życie i Nowoczesność”

Uchwała w sprawie dalszego zwiększenia udziału uspołecznionego przemysłu drobnego w rozwoju społeczno-gospodarczym kraju

I

Komitet Centralny PZPR aprobuje tezy zawarte w materiale Biura Politycznego „O dalsze zwiększenie udziału uspołecznionego przemysłu drobnego w rozwoju społeczno-gospodarczym kraju” oraz w przemówieniu końcowym I sekretarza KC, Edwarda Gierka i przyjmuje je jako wytyczne działania partii.

Wyższy poziom sił wytwórczych i społecznej wydajności pracy, osiągnięty w wyniku realizacji uchwał VI i VII Zjazdu partii, stał się podstawą szybkiego postępu w naszym kraju. Zgodnie z przyjętą zasadą nadrzędności celów społecznych, poprawie uległy warunki bytowe ludzi pracy.

W obecnej sytuacji pilnym zadaniem staje się dalsze wydanie zwiększenia oferty rynkowej, podniesienie poziomu jakości i nowoczesności wyrobów oraz ścisłe dostosowanie ich asortymentu do rosnącego popytu, tym bardziej iż w miarę wzrostu stopy życiowej rosną i różnicują się potrzeby społeczeństwa. Równocześnie konieczne jest intensyfikowanie produkcji eksportowej i doskonałości kooperacji.

Komitet Centralny stwierdza, że w rozwiązywaniu tych problemów powinien — obok dużych zakładów — odgrywać znaczną rolę uspołeczniony przemysł drobny. Jego rozwój powinien wspierać realizację głównych celów społecznych, które wytyczy VIII Zjazd partii. Główne funkcje rozwojowe tego przemysłu podporządkować należy lepszemu zaspokojeniu potrzeb rodziny, przez poprawę zaopatrzenia rynku, współudział w realizacji programu wyżywienia narodu, budownictwa mieszkaniowego i ochrony zdrowia. Dalszy rozwój tego przemysłu odpowiednio skorelowany z potrzebami całej gospodarki, stanowiąc powinien trwałą linię rozwojową kształtowania struktury gospodarczej w latach 80-tych.

II

Zwiększenie roli przemysłu drobnego w gospodarce narodowej wymaga lepszego wykorzystania istniejącego w nim potencjału produkcyjnego i usługowego, usprawniania organizacji pracy, dopływu niezbędnych środków, a także doskonalenia obowiązującego ten przemysł systemu finansowego, planistycznego i zaopatrzeniowego.

(A) DOKOŃCZENIE NA STR. 4

Przeciwnicy Amina zdobyli Kampalę

PARYŻ, LONDYN (PAP). Agencje prasowe podają, że 11 bm. po silnym ostrzale artylerijskim z broni maszynowej i rakietowych połączone siły wojsk tanzanickich i oddziałów Narodowego Frontu Wyzwolenia Ugandy weszły w noc do centrum Kampali Napotkały one jedynie słaby opór ostatnich oddziałów wlenych dotychczasowemu szefowi państwa.

Los Idi Amina nie jest znany. Przypuszczalnie wyjechał do północnej Ugandy skąd pochodzi. Reuter podawał, że samochody wyposażone w głośniki wzywały w śróde do poddania się żołnierzy stawiających jeszcze opór w Kampali.

Brityjski dziennikarz, Tony Avirgan, który z oddziałami przeciwników Amina przejechał od granicy z Tanzanią do Entebbe i Kampali, pisze, że działa-

(B) DOKOŃCZENIE NA STR. 10

XIV Plenum Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Wykonanie zadań planu na rok 1979, mimo skomplikowanych warunków I kwartału, będzie najlepszym wkładem w uczczenie jubileuszu 35-lecia naszej Ojczyzny

Przemówienie I sekretarza KC PZPR Edwarda Gierka

SZANOWNE TOWARZYSZKI I TOWARZYSZE!

Problemy szeroko pojętej sfery drobnej wytwórczości i usług znajdują się od dawna w centrum uwagi władz partyjnych i państwowych. Skutecznie realizowany jest rządowy program rozwoju rzemiosła i usług opracowany z inicjatywy Biura Politycznego. W lutym br. Biuro Polityczne wspólnie z Prezydium CK SD dokonało oceny stanu realizacji tego programu. Pełne wykonanie przyjętych w nim ustaleń powinno przyczynić się do dalszego zwiększenia rozmiarów i podniesienia poziomu jakości produkcji i usług świadczonych przez

drobną wytwórczość i rzemiosło. Na dzisiejszym plenum Biuro Polityczne przedstawiło koncepcję dalszego rozwoju przemysłu drobnego.

Zaproponowane kierunki rozwiązań spotkały się w czasie dzisiejszej dyskusji z żywym zainteresowaniem i ogólnie rzecz biorąc, z aprobatą Komitetu Centralnego. Przyczyniło się do tego wcześniejsze przekonsultowanie materiałów z aktywnym polityczno-gospodarczym w centralnych urzędach i w województwach, w miastach i gminach. Konsultacje te, w których wzięło udział kilka tysięcy osób — członków naszej partii, ZSL i SD oraz bezpartyjnych, były konkretne i konstruktywne.

Wzrost roli drobnej wytwórczości w rozwoju społeczno-gospodarczym

Rozwój drobnego przemysłu ma obecnie zasadnicze znaczenie dla efektywności gospodarowania i poprawy warunków życia społeczeństwa. Rozwinęliśmy w naszym kraju na wielką skalę nowoczesny przemysł. Największe nasze wysiłki w procesie uprzemysławiania skupiały się na budowie i modernizacji wielkich zakładów przemysłowych. Było to konieczne i uzasadnione, gdyż takie zakłady są głównymi ośrodkami nowoczesnej, masowej produkcji i najpotężniejszymi dźwigniami postępu w budownictwie socjalistycznym. W rezultacie osiągnięliśmy bardzo wysoki stopień koncentracji produkcji.

Równocześnie jednak zarysowały się opóźnienia w tych właśnie dziedzinach, gdzie małe zakłady pracujące na potrzeby rynku wewnętrznego oraz na eksport mogą być wysoko efektywne. Dotyczy to w pierwszym rzędzie wytwórczości o skali lokalnej i na potrzeby lokalne. Ta wytwórczość jest wciąż za słabo rozwinięta. Ale nie tylko o to idzie. Wiadomo z doświadczeń innych krajów i z naszych własnych, że są dziedziny produkcji o

znaczeniu ogólnokrajowym, które lepiej z ekonomicznego i technicznego punktu widzenia rozwijać można w małych zakładach będących zarówno w gestii władz terenowych i spółdzielczych jak i w gestii przemysłu kluczowego. Odnosi się to do wytwórczości małoseryjnej często pracochłonnej, wymagającej elastycznie przeprowadzanych zmian. Dotyczy to także niektórych rodzajów wysoko wyspecjalizowanych wyrobów.

Wiadomo że w wielu krajach urzędnicy naukowo-badawcze wytwarzane są w mniejszych zakładach blisko związanych z instytucjami naukowo-badawczymi, dysponującymi nowoczesnym wyposażeniem i kadrą o najwyższych kwalifikacjach. Chodzi również o zakłady uszlachetniające produkcję czy rozszerzające asortyment towarów, zakłady, które uzupełniałyby luki kooperacyjne, rozwiązywały problemy remontowe itd. O wszystkich tych sprawach mówiono w dyskusji podkreślając, że rozwój przemysłu drobnego powinniśmy traktować jako zadanie o żywotnym znaczeniu dla efektywnego rozwoju całej gospodarki.

Przemysł drobny ważnym czynnikiem aktywizacji gospodarczej małych miast i ośrodków gminnych

Trzeba również zauważyć, że drobna wytwórczość może i powinna w krótkim stosunkowo czasie przyczynić się do znacznego zwiększenia podaży towarów i usług na rynek, przy stosunkowo szybkim zwrocie nakładów inwestycyjnych.

Przemysł drobny posiada korzystne warunki dla zaspokajania zmieniających się wymagań odbiorców. Może on wytwarzać w małych seriach zróżnicowany asortyment wyrobów o skutecznie wypełniać luki na rynku w tych wszystkich przypadkach, w których przemysł kluczowy ze względu na skalę produkcji nie reaguje dostatecznie szybko na potrzeby rynku.

Przemysł drobny stać się powinien jednocześnie ważnym czynnikiem lepszego wykorzystania zasobów pracy, potencjału produkcyjnego, surowców i materiałów a także powinien przyczynić się również do aktywizacji gospodarczej małych miast i ośrodków gminnych, zapewnić pracę ich mieszkańcom. Jest to sprawa bardzo ważna dla równomiernego przestrzennego zagospodarowania kraju i racjonalnego rozwoju wszystkich jego regionów. Wiele jest tu do zrobienia dla władz centralnych wojewódzkich, miejskich i gminnych. Jest tu potrzebna także społeczna inicjatywa.

TOWARZYSZE!

Tak ujęte funkcje przemysłu drobnego wymagają nowego podejścia do spraw jego rozwoju i nakazują nadanie odpowiednio wysokiej rangi tej problematyce w naszej polityce gospodarczej, w planach rocznych oraz w pracach nad przyszłym planem 5-letnim. Winna ona również znaleźć miejsce w tezach na VIII Zjazd naszej partii.

Cele te powinniśmy osiągnąć w dwóch etapach:

W I etapie, który objąłby ten i przyszły rok, powinniśmy wykorzystać wszelkie możliwości rozwoju produkcji i usług w ramach istniejącego potencjału przemysłu drobnego między innymi przez lepszą organizację pracy, uzupełnienie parku maszynowego, poprawę współpracowników, zmianowości i zaopatrzenia w surowce i materiały. Dotyczy to zwłaszcza przetwórstwa rolno-spożywczego, a także usług których rozwój powinniśmy szczególnie preferować. Ważnym zadaniem na tym etapie jest wskazanie obiektów, które przy stosunko-

SZANOWNI TOWARZYSZE!

Wzrost roli drobnej wytwórczości w społeczno-gospodarczym rozwoju wymaga udoskonalenia systemu funkcjonowania tego działu gospodarki narodowej.

Chodzi w pierwszym rzędzie o to aby w centralnym systemie planowania tworzyć coraz szersze możliwości rozwoju produkcji i usług

Fot. CAF — Koniak

w małych samodzielnych zakładach. W szczególności trzeba stworzyć warunki do powstawania i rozwoju małych jednostek organizacyjnych o dużej elastyczności i możliwościach samodzielnego kształtowania zarówno profilu jak i asortymentu produkcji. Trzeba też dążyć do racjonalizacji ich działania, co powinno zapewnić wysoką wydajność pracy i właściwy poziom kosztów produkcji. Resorcy gospodarcze, władze terenowe, centrale organizacji spółdzielczych powinny wydzielać odpowiednią część środków pozostających w ich dyspozycji na rozwój istniejących i powstawanie nowych zakładów przemysłu drobnego.

Należy opracować system ekonomiczno-finansowy i formy zarządzania małymi zakładami tak, by zapewniły one możliwość elastycznego wykorzystywania wszelkich czynników i możliwości wzrostu produkcji i usług, stosowania kapitałoszczędnych metod rozwoju produkcji i usług, podejmowania innowacji produkcyjnych i technologicznych, nawiązywania uzasadnionych więzi kooperacyjnych z przemysłem kluczowym.

Konieczność przegrupowania środków oraz poprawy efektywności gospodarowania

SZANOWNI TOWARZYSZE!

Okres, który minął od ostatniego plenarnego posiedzenia Komitetu Centralnego przypadł na niezwykle trudne miesiące tegorocznej zimy, ostatnio zaś charakteryzuje się niebotycznymi od lat podwyżkami. Wymagał on od wielu z nas zwiększonej aktywności i wysiłku, zdyscyplinowania i odpowiedzialności.

Wyrazem strat poniesionych przez naszą gospodarkę jest niższa od planowanej dynamika rozwoju społeczno-gospodarczego. W pierwszym kwartale bieżącego roku w porównaniu z analogicznym okresem roku ubiegłego produkcja przemysłowa zmniejszyła się. Szczególnie dotkliwie są straty w produkcji surowców i materiałów. Rodzą one trudności w równoważeniu potrzeb zaopatrzeniowych przemysłu przetwórczego i innych działów gospodarki narodowej. Największe niedobory dotyczą: wyrobów walcowanych, miedzi, cynku, aluminium, nawozów azotowych i fosforowych, tworzyw sztucznych i włókien chemicznych, cementu, papieru i tekstury.

Dzięki istniejącym rezerwom udało się uniknąć większych trudności w zaopatrzeniu ludności w artyku-

Rozwiązania systemu ekonomiczno-finansowego w spółdzielczości pracy powinny przyczyniać się do większego angażowania środków ludności w postaci wkładów spółdzielczych oraz zapewnić zakładom możliwość wypracowywania i wykorzystywania własnych środków na rozwój i modernizację.

Jak słusznie stwierdzono w dyskusji, w systemie funkcjonowania drobnej wytwórczości trzeba stworzyć miejsce na inicjatywę społeczną podejmowaną w ramach ogniw samorządów robotniczych i spółdzielczych wszystkich szczebli. W polityce kadrowej należy dążyć do zapewnienia dopływu kadr o odpowiednio wysokich kwalifikacjach zawodowych i społeczno-politycznych. Zadbajmy także o przygotowanie młodzieży do podejmowania pracy w tym przemyśle.

Dla realizacji uchwał dzisiejszego plenum niezbędne jest podjęcie działań politycznych i organizatorskich kształtujących wśród całego aktywu centralnego i terenowego postawę zaangażowania i inicjatywy w realizacji przyjętych kierunków rozwoju przemysłu drobnego.

ly rynkowe; dostawy tych towarów wzrosły w I kwartale o 2,7 proc. i poza niektórymi asortymentami nie wystąpiły większe braki towarów konsumpcyjnych.

Przychody pieniężne ludności, w tym zwłaszcza wypłaty z funduszu płac wzrosły w I kwartale w granicach określonych w planie. Chodziło o to, by stratami powstałymi w gospodarce w jak najmniejszym stopniu obciążyć bezpośrednio budżety ludzi pracy. W tym celu w okresie przestojów zimowych opłacane również były prace zastępcze nie przynoszące efektów produkcyjnych, a w wielu przypadkach płacono za samą gotowość do pracy. Przeważająca część naszego społeczeństwa wykazała w tym trudnym okresie zdyscyplinowanie i zrozumienie sytuacji.

Niekorzystne różnice między planem a jego realizacją wystąpiły w handlu zagranicznym. Niedobór wystąpił także w budownictwie, które wykonało około 19 proc. rocznych zadań produkcyjnych. Nie wykonano przy tym ponad pół miliona m kw. powierzchni użytkowej budownictwa mieszkaniowego.

Za wcześniejsze na wiażącą ocenę strat poniesionych w rolnictwie, w tym zwłaszcza za wcześnie

na ocenę stanu zasiewów upraw ozimych. Według wstępnych szacunków ogółem w kraju zalanych zostało ponad 1 milion hektarów użytków rolnych, w tym około 320 tys. ha gruntów ornych i 750 tys.

ha użytków zielonych. Na terenach zalanych należy liczyć się ze stratami zakopcowanych ziemniaków, słomy i siana. Wystąpiły także straty z tytułu 2-3-tygodniowego opóźnienia w pracach polowych.

Zaangażowana postawa ludzi pracy gwarancją odrobienia zaległości

SZANOWNI TOWARZYSZE!

Biuro Polityczne po wnikliwej analizie zaistniałej sytuacji stoł na stanowisku, że pomimo powstałych opóźnień i strat należy uczynić wszystko, by wykonać tegoroczny plan, przede wszystkim w produkcji rynkowej i eksportowej. Nie jest to zadanie łatwe, zważywszy, że już plan na rok bieżący — uwzględniając niełatwe uwarunkowania zewnętrzne i wewnętrzne — stawiał napięte zadania. Jego wykonanie jest jednak konieczne ze względu na kluczowe znaczenie wyników tegorocznego rozwoju zarówno dla całego bieżącego pięcioletnia, jak też dla planu na lata 1981—1985.

Zgodnie z dokonaną oceną wykonania zadań tegorocznego planu jest możliwe; wymaga ono jednak niezbędnych przegrupowań środków oraz poprawy efektywności gospodarowania. W pierwszej kolejności podjęte zostały decyzje zwiększające środki dla energetyki i transportu.

Energetyka należała w bieżącym dziesięcioleciu do dynamicznie rozwijających się dziedzin gospodarki narodowej. W latach 1971—1978 przeznaczyliśmy na jej rozwój ponad 180 mld zł, osłabiając przyrost zainstalowanej mocy o ok. 10 tys. MW, a więc dwukrotnie większy niż w analogicznym okresie lat sześćdziesiątych. Wzrost zapotrzebowania na energię elektryczną był jednak w bieżącym dziesięcioleciu jeszcze większy, między innymi ze względu na bardzo szybki gospodarczy rozwój kraju.

Nie była to przy tym jedyna przyczyna zakłóceń w równoważeniu zapotrzebowania na energię w czasie tegorocznej zimy. Równocześnie bowiem na skutek przepraw w okresie mokrego i chłodnego lata stan zapasów węgla i oleju opałowego w elektrowniach i elektrociepłowniach był niższy od planowanego i normatywnego. W wielu przypadkach niedostatecznie sprawne były też urządzenia rozładunkowo-transportowe niezbędne w trudnych warunkach zimowych. Nadmierna okazała się awaryjność części urządzeń energetycznych. W rezultacie wystąpił niedobór energii dla potrzeb przemysłu i ludności. Mieszkańcy miast odczuli skutki tych dolegliwości tym ostrzej, że równocześnie wystąpiły zauważalne słabości w pracy administracji domów mieszkalnych i niektórych służb komunalnych. Wyciągamy z tego wnioski.

W celu poprawy tej sytuacji wspomogliśmy energetykę w bieżącym roku ponadplanowymi środkami inwestycyjnymi w wysokości 2,7 mld zł. Powinno to przyspieszyć prace modernizacyjne oraz zwiększyć wydobycie węgla brunatnego na cele energetyczne. Przyspieszeniu ulegną też terminy budowy nowych elektrowni i elektrociepłowni. Podjęto między innymi decyzje o rozpoczęciu budowy dodatkowej odkrywkii węgla brunatnego w rejonie Konina, o przyspieszeniu tempa realizacji zespołu górniczo-energetycznego Bełchatów, o rozpoczęciu budowy elektrowni Zatonie w oparciu o węgiel brunatny, elektrowni Połaniec a także o przyspieszeniu budowy elektrowni wodnych. Chodzi o to, by jak najszybciej zlikwidować strukturalne dysproporcje między zapotrzebowaniem na energię elektryczną a

możliwościami jej produkcji. Równocześnie podjęto szereg doraźnych działań usuwających niedomagania energetyki powstałe w czasie tegorocznej zimy. Dotyczy to w pierwszym rzędzie odbudowy normatywnych zapasów paliw, poprawy zaopatrzenia energetyki w części zamienne oraz wzmocnienia potencjału remontowego.

Obok energetyki również transport mimo ogromnych środków przeznaczonych na jego rozwój okazał się słabym ogniwem naszej gospodarki w czasie tegorocznej zimy. Przyczyną były z pewnością w znacznej mierze warunki obiektywne. Gwałtowne zmiany temperatury powodowały silne oblodzenie przewodów sieci trakcji elektrycznej, a w rezultacie jej przepalanie się i zrywanie. Zawieje i zasypane śnieżne unieruchamiały setki kilometrów szlaków komunikacyjnych. Przykładowo, 18 lutego całkowicie nieprzejezdnych było 210 odcinków linii kolejowych o łącznej długości 950 km. Nieprzejezdnych było także około 50 tys. kilometrów dróg kołowych, a w zaspach utknęło 209 pociągów i kilka tysięcy samochodów. Nie spotykane od wielu lat opady śniegu oraz ostre mrozy stały się przyczyną wielu uszkodzeń taboru kolejowego i samochodowego a także licznych awarii torów i rozjazdów, urządzeń zabezpieczenia kolejowego i elektrycznej sieci trakcyjnej.

W najbardziej krytycznych dniach drugiej połowy lutego, co trzecia lokomotywa elektryczna i co pięta spalinowa były unieruchomione. Uszkodzonych zostało wiele tysięcy wagonów, autobusów, samochodów ciężarowych i osobowych. W rezultacie zdolności przewozowe kolei zmalały, co spowodowało znaczne opóźnienia w przewozach paliw, zwłaszcza węgla, a także surowców i materiałów do produkcji. Powstały też poważne zaległości w portach. Wystąpiły trudności w dowożeniu pracowników do zakładów produkcji.

Szybkie przeciwstawienie się tym trudnościom możliwe było tylko dzięki wielkiej mobilizacji i ofiarności robotników i chłopów, inteligencji technicznej i administracji; zaangażowanej postawie setek tysięcy mieszkańców miast i wsi, kolejarzy i transportowców, żołnierzy Ludowego Wojska, funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej. Wszyscy oni wykazali obywatelską troskę, stając w tym czasie na najtrudniejszych odcinkach. Szczególnie cenny wkład wnieśli górnicy, którzy w pełni wykonywali zadania planu i tym samym umożliwili zaopatrzenie kraju w węgiel. Pełne odrobienie powstałych strat i zaległości wymaga obecnie konsekwentnej realizacji opracowanego przez rząd programu. Na cele związane z realizacją tego programu przeznaczone zostały dodatkowe, kompleksowe środki. Kontynuowane są również wysiłki mające na celu przyspieszenie wielkich nowych inwestycji realizowanych w transporcie.

Zagadnieniem szczególnie ważnym jest odrobienie powstałych zaległości w przewozach. Trzeba zwłaszcza usprawnić przewóz węgla oraz innych produktów ze Śląska i innych ośrodków przemysłowych kraju do portów morskich. Trzeba też zmniejszyć powstałe napięcia w pracy portów. Jest to obecnie zadanie najważniejsze.

Pierwsze pozytywne efekty działań usprawniających energetykę i transport

SZANOWNI TOWARZYSZE!

Podjęte działania doraźne mające na celu usprawnienie energetyki i transportu przyniosły już pierwsze pozytywne efekty: znacznie zmalały wyłączenia odbiorców energii elektrycznej, poprawie uległa praca kolei i innych środków transportu. Lepsze jest przez to zaopatrzenie przemysłu w surowce i materiały do produkcji.

Pełne nadrobienie powstałych zaległości wymaga jednak znacznego wysiłku ze strony wszystkich działów gospodarki narodowej. Chodzi w pierwszym rzędzie o wykorzystanie wszystkich możliwości

Dokończenie na str.

3

XIV Plenum Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Wykonanie zadań planu na rok 1979, mimo skomplikowanych warunków I kwartału, będzie najlepszym wkładem w uczczenie jubileuszu 35-lecia naszej Ojczyzny

Przemówienie I sekretarza KC PZPR Edwarda Gierka

Dokończenie
ze str.

2

Zadaniem równie ważnym jest odrobienie powstałych zaległości w produkcji eksportowej. Od tego zależy bowiem nasza pozycja na międzynarodowym rynku kredytowym, gdzie Polska słusznie traktowana jest jako godny zaufania partner. Większe wydatki importowe niż wpływy eksportowe w I kwartale br. wpłynęły na powstanie pewnych napięć w obrotach z krajami kapitalistycznymi; ich usunięcie jest niezbędne dla dalszego rozwoju stosunków z tymi krajami. Z tego względu rząd określił dodatkowe zadania eksportowe dla resortów. Będziemy je wspierać specjalnymi funduszami i środkami. Posiadane środki importowe trzeba

w pierwszej kolejności przeznaczyć na zakupy surowców i materiałów do produkcji, elementów kooperacyjnych i części zamiennych.

Wykonaniu tegorocznych zadań rynkowych i eksportowych podporządkowujemy plany realizacji inwestycji. Biorąc pod uwagę ograniczone możliwości surowcowo-materiałowe rząd zobowiązał resorty do zmniejszenia nakładów i robót inwestycyjnych. Utrzymane być powinny przy tym dotychczasowe zadania w dziedzinie budownictwa mieszkaniowego i szpitalnego oraz w zakresie inwestycji szczególnie ważnych dla gospodarki. Szczególną troską otoczone będą obiekty przewidziane do zakończenia w roku bieżącym.

Znaczne rezerwy w zakresie obniżki materiałochłonności i energochłonności produkcji

SZANOWNI TOWARZYSZE!

Podjętym przez Biuro Polityczne i rząd działaniom doradczym i dogłębny wyrażającym się przede wszystkim w przegrupowaniu sił i środków zmierzającym do wsparcia najważniejszych dla społeczno-gospodarczego rozwoju zadań gospodarki powinien towarzyszyć powszechny postęp w poprawie efektywności gospodarowania. Rezerwy w tej dziedzinie są nadal duże.

Biorąc to pod uwagę wystąpiłem w lutym z listem do ministrów i wojewodów oraz organizacji partyjnych w resortach i urzędach wojewódzkich zalecającym zorganizowanie narad partyjno-gospodarczych wytyczających kierunki prac w zakresie poprawy efektywności gospodarowania. Narady te odbyły się już we wszystkich jednostkach centralnych i wojewódzkich, a ich dorobkiem są konkretne programy działania.

Znaczne rezerwy istnieją przede wszystkim w zakresie obniżki materiałochłonności i energochłonności produkcji. Trzeba zwłaszcza przeciwdziałać zjawiskom marnotrawstwa oraz oszczędzać i racjonalizować zużycie paliw i energii, gdyż pozyskiwanie nowych surowców energetycznych oraz ich transport stają się u nas, podobnie jak w wielu krajach Europy i świata, coraz kosztowniejsze i trudniejsze do rozwiązania. Dotyczy to w pierwszym rzędzie paliw i surowców z importu. W ramach wielkich, często miliardowych kwot, jakimi dysponują na import poszczególne resorty, można znaleźć niemałe oszczędności.

Znaczne możliwości stwarza usprawnienie systemu remontów, między innymi poprzez rozbudowę potencjału remontowego, skracanie cyklu remontów maszyn i urządzeń, autobusów, samochodów ciężarowych i traktorów, lokomotyw i wagonów. Dobrze się stało, że remonty tych podjęły się już nie tylko zakłady naprawcze, ale również wiele kluczowych przedsiębiorstw przemysłu ciężkiego, maszynowego i innych resortów. Jest to cenna inicjatywa godna upowszechnienia. Umożliwia ona znaczne podniesienie jakości remontów i włączenie do produkcji licznych, nie wykorzystywanych dotąd, a bardzo potrzebnych maszyn i urządzeń.

Znaczne rezerwy istnieją w sferze inwestycji, lepsza organizacja robót, sprawniejszy transport, poprawa zaopatrzenia materiałowego stwarzają możliwość szybszego od-

dawania do użytku budowanych obiektów, wpływają na obniżkę kosztów inwestycji, sprzyjają podnoszeniu efektywności inwestowania. Służyć temu powinny prace mające na celu koncentrację robót inwestycyjnych, a także zakaz rozpoczynania nowych budów.

Poprawa efektywności wiąże się również ściśle z racjonalizacją zatrudnienia oraz polityką płacową. Potrzebna tu pełna dyscyplina w gospodarowaniu funduszem płac, uwzględniająca wykorzystanie czasu pracy oraz wzrost wydajności pracy.

Również całe nasze rolnictwo stoi obecnie wobec konieczności nadrobienia opóźnień, z którymi weszło w okres tegorocznej wiosny. Trzeba będzie tak zorganizować prace rolne, by usunąć skutki przedłużającego się opóźnienia w rozpoczęciu prac wiosennych w rolnictwie. Podjęte zostały decyzje dotyczące sprawnego zaopatrzenia rolnictwa w nawozy sztuczne, środki ochrony roślin, materiał siewny, koncentraty i komponenty paszowe, a także usprawnienia systemu sprzedaży ciągników i maszyn rolniczych oraz części niezbędnych do sprawnego zakończenia remontów.

SZANOWNI TOWARZYSZE!

Zalogi zakładów pracy, konferencje samorządu robotniczego, organizacje i instancje partyjne, w tych trudnych warunkach rozwiązują po gospodarsku, z pełnym poczuciem odpowiedzialności istniejące problemy i trudności. Jest to najlepsza gwarancja zmniejszenia, a w wielu przypadkach pełnego odrobienia powstałych zaległości i wykonania tegorocznego planu. Świadczą o tym wyniki marca, świadczą o tym pierwsze dni bieżącego miesiąca.

Pozwólcie więc, że podziękuję z tej tribuny wielu milionom członków naszej partii, członkom stronnictw sojuszniczych i bezpartyjnym za zaangażowanie i ofiarność, jaką wykazali w zwalczaniu negatywnych skutków tegorocznej zimy, a w ostatnich dniach w zmaganiach ze skutkami powodzi. Dzięki ich wysiłkowi można było ograniczyć, a w szeregu przypadków — wyeliminować, negatywne skutki niekorzystnych zjawisk atmosferycznych w naszym kraju.

Jestem przekonany, że dzięki zaangażowanej postawie milionów ludzi pracy, plan na 1979 rok uda się w sumie zrealizować lepiej niż wynikałoby to ze skomplikowanych warunków I kwartału bieżącego roku. Będzie to najlepszy wkład w uczczenie jubileuszu XXXV-lecia naszej ludowej ojczyzny.

państwa. Myślę więc, że podobnie jak w 1972 i 1976, również w 1980 roku powinniśmy termin zjazdu skorelować z terminem wyborów.

Biorąc pod uwagę konieczność przygotowania zjazdu Biuro Polityczne zainicjowało prace studyjne nad węzłowymi kierunkami społeczno-gospodarczego rozwoju kraju. Chciałbym przedstawić towarzyszący ogólnie założenia, jakimi kierujemy się w tych pracach.

Uważamy, że głównym zadaniem zjazdu winna być ocena postępu, jakiego dokonaliśmy w budowie rozwinętego społeczeństwa socjalistycznego oraz określenie kierunków rozwoju Polski w latach osiemdziesiątych, ze zwróceniem szczególnej uwagi na pięćdziesiąt lat 1981—1985. Dla wytyczenia programu na przyszłość konieczne będzie całościowe spojrzenie na lata 70-te, na doniosłe przemiany, jakie dokonały się w tym czasie we wszystkich dziedzinach życia społecznego, gospodarczego, politycznego i kulturalnego jak i pozycji Polski w świecie.

Jestem przekonany, iż program który przedłożymy pod obrady VIII Zjazdu powinien oznaczać kontynuację strategii rozwojowej zapoczątkowanej w 1971 roku. Chodzi w szczególności o kontynuację głównej zasady tej strategii, a mianowicie nadrzędności celów społecznych. Chodzi także o kontynuację przewodzącej myśli VII Zjazdu łączącej wzrost jakości pracy z poprawą jakości warunków życia narodu. Słuszność tych generalnych zasad została dobitnie potwierdzona w praktyce i zyskała pełną aprobatę społeczeństwa.

Odnowiony i zmodernizowany aparat wytwórczy musi być w pełni wykorzystany

TOWARZYSZE!

W latach 70-tych zbudowaliśmy ogromny potencjał produkcyjny zwłaszcza w przemyśle. Na wielką skalę odnowiliśmy i zmodernizowaliśmy aparat wytwórczy. Rozwinęliśmy zaplecze naukowo-techniczne, opanowaliśmy wiele nowoczesnych technologii. Ogromnie wzrósł potencjał kadrowy, wykształcenie i kwalifikacje ludzi pracy. Obecnie sprawą najważniejszą winno stać się pełne wykorzystanie tego potencjału, a więc doprowadzenie do końca podjętych przedsięwzięć, osiągnięcie pełnych zdolności produkcyjnych i niezbędnej jakości, aktywizacja rodzimych źródeł postępu naukowo-technicznego. Wymaga to dalszego usprawniania procesów inwestycyjnych, a także zapewnienia takiego dopływu surowców, by maksymalnie wykorzystać posiadany potencjał wytwórczy.

W latach osiemdziesiątych liczyć musimy z trudniejszymi obiektywnymi warunkami w wielu ważnych dziedzinach. Mniejszy będzie

Wiodące hasło VIII Zjazdu proponowałbym w sposób roboczy sformułować jak następuje: „O dalszy rozkwit socjalistycznej Polski, o rozwój narodu polskiego”. Na czoło zadań powinniśmy wysunąć całokształt problemów polskiej rodziny. Można bowiem powiedzieć, że dziś o poziomie życia społeczeństwa decyduje nie tylko poziom życia jednostki ale poziom życia podstawowej jego komórki, jaką jest rodzina.

Wiele w tej dziedzinie zrobiliśmy w mijającym dziesięcioleciu zwłaszcza dzięki pełnemu zatrudnieniu, wzrostowi płac, rent i emerytur, dzięki zdynamizowaniu budownictwa mieszkaniowego, ogólnemu wzrostowi spożycia i rozwojowi oświaty, nauki, kultury oraz opieki zdrowotnej, którą obecnie praktycznie objęliśmy całe społeczeństwo. W przyszłej dekadzie skupimy wysiłki na rozwoju gospodarki rolnej i żywnościowej, na dalszej poprawie wyżywienia narodu, na sprawie zaopatrzenia rynku i wzbogacania usług. Powinniśmy osiągnąć dalszy postęp w rozwiązaniu kwestii mieszkaniowej. Zrealizujemy reformę oświatową. Nastąpi dalsza poprawa warunków zdrowotnych, rozwój urządzeń komunalnych oraz miejskich i wiejskich instytucji socjalnych. Wszystkie te zadania trzeba będzie tak określić i wzajemnie powiązać, aby ich rezultatem był wzrost poziomu życia rodziny i polepszenie jej sytuacji oraz umocnienie moralności, uczuć patriotycznych i wzrost poczucia odpowiedzialności za rozwój i przyszłość Polski.

w tych latach przyrost zasobów pracy. Coraz trudniejsze będzie też pozyskiwanie surowców krajowych jak i pochodzących z importu.

Stąd wielką wagę przykładamy do właściwego wykorzystania bazy surowcowej, a także do oszczędnego zużycia materiałów i surowców. Musimy też podejmować niezbędne wysiłki, aby zapewnić naszej gospodarce odpowiednie dostawy surowców z importu poprzez współpracę ze Związkiem Radzieckim i innymi krajami naszej wspólnoty, poprzez aktywizację naszych stosunków gospodarczych z krajami Trzeciego Świata, a także z krajami kapitalistycznymi. Niezbędne będzie również znaczne zmniejszenie materiałochłonności naszej gospodarki. Oszczędność w zużyciu surowców i materiałów jest dziś i będzie w przyszłości nakazem chwili. Ważne zadania staną zatem zarówno przed gałęziami produkującymi surowce, przed chemią i hutnictwem, jak i przed całym przemysłem przetwórczym.

Trzeba będzie kontynuować wysiłki zarówno nad rozwinieniem infrastruktury transportowej oraz bazy energetycznej do poziomu za-

pewniającego harmonijną działalność całej gospodarki jak też lepiej racjonalizować wykorzystanie transportu i energetyki.

Poważne wysiłki dla umowocześnienia rolnictwa i zapewnienia systematycznej poprawy wyżywienia narodu

Do najważniejszych i najbardziej trudnych zadań przyszłego pięcioletnia należy będzie zapewnienie systematycznej poprawy wyżywienia narodu. W obecnej dekadzie podjęliśmy poważne wysiłki dla umowocześnienia naszego rolnictwa, zwiększenia produkcji rolnej, poprawy warunków życia mieszkańców wsi. Zapewniliśmy dogodne warunki rozwoju wszystkim sektorom rolnictwa. Poważnie rozbudowaliśmy gałęzie przemysłu pracujące dla potrzeb gospodarki rolnej a szczególnie przemysł traktorów, maszyn rolniczych, nawozów sztucznych a także przemysł rolno-spożywczy. Będziemy nadal zwiększać nakłady na rolnictwo i gospodarkę żywnościową. Będziemy stwarzać przesłanki dla szybszego wzrostu produkcji roślinnej i zwierzęcej, uciążliwa gospodarstwa wydajne, rozwijać wiedzę i kulturę rolniczą, zapewniać dopływ młodych, wykwalifikowanych kadr do rolnictwa.

Produkcja żywności ma dla rozwoju społeczno-gospodarczego znaczenie podstawowe, strategiczne, podobnie jak surowce i energia. Kraj tej wielkości co Polska nie może być uzależniony na dłuższą metę i w zbyt wielkiej skali od importu zbóż i pasz, które są coraz bardziej kosztowne i coraz trudniej dostępne. Musimy uczynić wszystko, aby w przyszłości wyżywić się sami.

Rozwój rolnictwa nie będzie możliwy bez rozwiązania wielkiego problemu gospodarki wodnej. Zarówno katastrofalne powodzie bieżącego roku jak i susze, które nawiedzały nasz kraj w ubiegłych latach potwierdzają niezbicie tę

prawdę. Niedawno uchwaliliśmy program zagospodarowania Wisły i jej dorzecza. Jest to zadanie na miarę pokolenia, od pokoleń czekające na podjęcie. Regulacja rzek i budowa zbiorników pozwoli na lepsze wykorzystanie wiekiego bogactwa jakim jest woda, która czasem występuje w nadmiarze lecz najczęściej w naszym kraju odczuwamy jej niedostatek.

Woda jest coraz bardziej potrzebna dla przemysłu i rolnictwa, dla zwiększenia produkcji ryb słodkowodnych. Rosnie jej zużycie w wyniku wzrostu kultury życia, rozwoju nowoczesnego budownictwa mieszkaniowego. Drogi wodne mogą i powinny spełniać znacznie większą rolę w transporcie wzrastającej w szybkim tempie masy ładunków. Wszystko to wskazuje na żywotną konieczność kompleksowego i nowoczesnego zagospodarowania Wisły i innych rzek polskich.

TOWARZYSZE!

Głównym czynnikiem wzrostu gospodarczego w przyszłej dekadzie musimy uczynić wzrost efektywności. Wymagać to będzie oparcia wzrostu produkcji przede wszystkim na pełnym wykorzystaniu ogromnego potencjału zainwestowanego w przemyśle a także na dalszej modernizacji, przyspieszaniu postępu naukowo-technicznego i zacieśnianiu powiązań integracyjnych z ZSRR i całą socjalistyczną wspólnotą. Tym zadaniom odpowiadać powinna polityka inwestycyjna. W tym też kierunku musimy kształtować podstawy, ogniskować aktywność i pobudzać inicjatywę ludzi pracy.

Wielkie znaczenie dalszego zacieśniania jedności narodu polskiego

Wielkie znaczenie mieć będzie także dalsze zacieśnianie jedności narodu polskiego na płaszczyźnie budownictwa socjalistycznego, na drodze konsekwentnej realizacji zasad demokracji socjalistycznej i stałego umacniania socjalistycznych stosunków społecznych.

TOWARZYSZE!

Współczesność stawia każdemu narodowi wielkie wymagania. Narastają poważne problemy cywilizacyjne: energetyczny, surowcowy, żywnościowy, środowiska naturalnego. Złożona jest również sytuacja światowa. Nasz naród zrobił już dużo, aby tym wymaganiom sprostać.

Przed 35 laty obraliśmy socjalistyczną drogę rozwoju, dźwigamy nasz kraj gospodarczo i społecznie, budujemy siłę naszej ojczyzny, wzbogacamy materialnie i duchowo wartości naszego narodu. Cały nasz naród, partia i państwo ludowe

wnoszą swój wkład do sprawy pokoju i socjalizmu, służą postępowi tej sprawy całym swym autorytetem i całą swą działalnością.

W latach 70-tych podjęliśmy zadanie budowy rozwinętego społeczeństwa socjalistycznego. Wielkie cele i zadania, które chcemy przed partią i narodem postawić wymagają przede wszystkim jedności działania, wytrwałości i konsekwencji w realizacji podjętego dzieła, rzetelnej pracy i świadomej dyscypliny, umiejętności pokonywania przeszkód, wysokiej kultury politycznej, niezłomnej woli.

Świadomości celów, ku którym zmierzamy i jedność narodu są potężnymi czynnikami jego siły. Budowaniu tej siły powinny służyć wszystkie nasze poczynania ideowo-wychowawcze i organizacyjne partii i stronnictw sojuszniczych, związków zawodowych, organizacji młodzieżowych i społecznych, całego Frontu Jedności Narodu.

Zbliża się 35-lecie Polski Ludowej, która odzyskała swą niepodległość dzięki zwycięstwu Związku Radzieckiego, dzięki heroicznej walce jego armii oraz sprzymierzonego z nią Ludowego Wojska Polskiego. Zbliża się również 40 rocznica napadów hitlerowskiej na Polskę. Obie te rocznice skłaniają każdego Polaka do refleksji nad naukami płynącymi z przeszłości. Nad drogą przebiegającą zadaniami, które trzeba było wykonać dla przyszłości.

Zatroszczymy się o to, aby w tej powszechnej rodaków rozmowie umacniał się patriotyzm i internacjonalizm, aby zrozumienie zasad socjalizmu i ich nierozdzielność związku z państwowymi i narodowymi interesami przenikało głęboko do świadomości całego społeczeństwa.

Zacieśniajmy więc partii z ludźmi pracy, z całym narodem, pogłębiajmy sojusz robotników, chłopów i inteligencji, jednoczmy wszystkich Polaków w pomnażaniu siły naszego socjalistycznego państwa, w umacnianiu naszych socjalistycznych sojuszy, w pracy dla Ojczyzny! (PAP)

(P) Na sali podczas obrad.

Fot. CAF — Matuszewski

Ocena postępu w budowie rozwinętego społeczeństwa socjalistycznego — głównym zadaniem VIII Zjazdu

SZANOWNI TOWARZYSZE!

Rok obecny powinniśmy traktować jako przedzjazdowy. Statutowo VIII Zjazd naszej partii powinien odbyć się w 1980 roku. Przedwcześnie byłoby dziś ustalać termin. Biuro Polityczne przedstawi na następnym posiedzeniu Komitetu Centralnego propozycje w tym względzie. Wydaje się jednakże, iż zjazd trzeba będzie zwołać w pierwszym kwartale przyszłego roku. Przemawia za tym przede wszystkim konstytucyjny, termin wyborów do Sejmu, które powinny odbyć się najpóźniej w maju przyszłego roku. Według naszego dobrego doświadczenia zjazd powinien poprzedzać wybory do Sejmu. Wówczas program partii uchwalony przez zjazd stałby się podstawą platformy wyborczej Frontu Jedności Narodu i w ten sposób mógłby być poddany ocenie całego społeczeństwa, uzyskać jego aprobatę jako wytyczną polityki

Dyskusja na XIV Plenum Komitetu Centralnego PZPR

(DOKONCZENIE ZE STR. 8)
podjęliśmy. Przygotowaliśmy program rozwoju małych przedsiębiorstw, który ma być podstawą dla ich rozwoju. Wskazaliśmy kierunki, w których należy działać, aby osiągnąć sukcesy. Wskazaliśmy również, że małe przedsiębiorstwa są ważnym elementem gospodarki i należy im poświęcić uwagę.

Widzimy możliwości i potrzebę rozwoju także innych gałęzi drobnego przemysłu. Dotychczasowe cele zostały osiągnięte, ale musimy iść dalej. Wskazaliśmy kierunki, w których należy działać, aby osiągnąć sukcesy. Wskazaliśmy również, że małe przedsiębiorstwa są ważnym elementem gospodarki i należy im poświęcić uwagę.

Jan Lew

zastępca członka KC PZPR,
wiceprezesa
w Bielskich Zakładach
Przemysłu Bawełnianego
„Bielski”, woj. wałbrzyskie

Z uwagi na duże skomercjonalizowanie przemysłu drobnego w woj. wałbrzyskim tematyka dzisiejszego obradu ma dla tego regionu istotne znaczenie. Za szczególnie ważne uważamy tworzenie terenowo-branżowych związków kooperacyjnych głównie w przemyśle lekkim, elektromaszynowym, szklarsko-ceramicznym i wydobywczym. Niezależnie od przynależności do różnych gałęzi przemysłu drobnego, one sprzyjają podnoszeniu na wyższym poziomie licznych zawodów, których dotyczyły małe i średnie jednostki gospodarcze.

Zagadnieniem niedostatecznie docenianym jest problem wykorzystywania lokalnych sił roboczych. Regulując organizację skupu i dystrybucję kamieni szlachetnych, stworzyliśmy sprzyjające warunki zwiększenia produkcji wyrobów jubilerskich i pamiątkarskich. Możliwość są jednak znacznie większe. Ograniczając je stosunkowo skąpe zasoby lokalne oraz brak niektórych środków produkcji, łączymy na dostawy maszyn — głównie maszyn obrabiarek.

Duże znaczenie przywiązuje do wydobycia rudy artykułów żywnościowych. Rozszerzamy również produkcję materiałów budowlanych, którą podejmuje zarówno związek spółdzielczości pracy jak i związek kółek rolniczych. Wszelkie inicjatywy wojewódzkie nie mogą się jednak obejść bez zapewnienia stałego dopływu środków rozwojowych. Pozwoliłoby one w naszym województwie rozwinąć znacznie garbarstwo i kuźnictwo, lepiej zagospodarować tkaniny bawełniane i lłniane produkowane przez zakłady kluczowe. Duże możliwości istnieją również w rozwoju przemysłu ceramicznego oraz rolnospożywczego.

Stanisław Gębala

zastępca członka KC,
I sekretarz KW PZPR
w Tarnowie

W woj. tarnowskim istnieją możliwości zwiększenia produkcji rynkowej, eksportowej i usług drobnego przemysłu o wartości ok. 300 mln zł rocznie. Wymaga to jednak większych nakładów na modernizację i inwestycje. Proponujemy w tej dziedzinie nie zostały uwzględnione przez jednostki nadziedzne drobnej wytwórczości, w wyniku czego na rynek i na eksport nie trafiały poszukiwane towary, głównie wyroby odzieżowe, meble, szkło i kamionka.

Obowiązującą przemysł drobnego zasady ekonomiczno-finansowe nie zawsze sprzyjają wzrostowi zainteresowania załóg poprawą efektywności gospodarowania. Kolejny problem, to system zaopatrzenia materiałowego, który prowadzi w konsekwencji do unikania przez przemysł drobny produkcji określonych wyrobów i świadczenia niektórych usług poszukiwanych, przez mieszkańców miast i wsi.

Przedstawione mankamenty i niedoskonałości nie mogą obniżyć roli uproszczonego przemysłu drobnego w dziele poprawy warunków życia społeczeństwa. Jest to również przemysł o wysokiej efektywności gospodarczej. Jednostki drobnego przemysłu osiągają tylko dwukrotnie niższą wydajność pracy niż przemysł kluczowy województwa przy 15-krotnie niższym technicznym uzbrojeniu pracy.

W województwie podejmowane są inicjatywy na rzecz rozwoju takich usług, jak regeneracja opon dla potrzeb rolnictwa. Pierwszy zakład tego typu jest już w ruchu. Duże możliwości widzimy również w aktywizacji produkcji materiałów budowlanych w oparciu o surowce lokalne oraz przetworstwa owoców i warzyw w rolniczych spółdzielniach produkcyjnych. Wojewódzka organizacja partyjna sprzyjać będzie zmierzającym do rozwoju i umacniania roli drobnej wytwórczości.

Wacław Stanisławski

członek KC PZPR,
szefier w Fabryce Samochodów
Osobowych w Warszawie

Proponujemy dla przemysłu drobnego program, powinien spowodować stosowny do potrzeb rozwój jego produkcji. Dla pomyślnej realizacji tych zamierzeń niezbędna jest jednolita polityka państwa.

nak szybka zmiana przepisów, która usunie przeszkody dla małego warsztatu jego produkcji. Zgodnie z kierunkami określonymi w materiałach na XIV Plenum, konieczna jest koncentracja wysiłków na zakończeniu inwestycji już kontynuowanych oraz rozbudowa bazy lokalnej przemysłu drobnego. Musi on być dodatkowo wyposażony w maszyny i urządzenia wycofane z wielkiego przemysłu.

Przemysł kluczowy powinien być także zobowiązany do udzielania pomocy technicznej i technologicznej mniejszym zakładom, które są dostawcami elementów kooperacyjnych. FSO jest żywotnie zainteresowana rozwojem specjalistycznej produkcji kooperacyjnej z jednostkami przemysłu drobnego. Fabryka utrzymuje związki kooperacyjne m.in. z 40 zakładami spółdzielczości inwalidzkiej. Współpraca ta wpłynęła korzystnie na podniesienie poziomu technicznego małych zakładów. Wskazane jest dalsze utrzymanie i rozwijanie tych powiązań.

Stawiamy przemysłowi drobnemu bardzo trudne zadania, których realizacja powinna przyczynić się do lepszego zaspokojenia potrzeb społecznych. Chodzi o to, aby usunąć braki na rynku wielu drobnych przedmiotów. Denerwujące niedobory w sposób niekorzystny kształtują opinie społeczeństwa o sprawności naszych mechanizmów gospodarowania. Program przyjęty przez plenum pozwoli odrobić opóźnienia i poprawić zaopatrzenie rynku w towary i usługi z uspołecznionego przemysłu drobnego.

Aleksander Kopeć

zastępca członka KC PZPR,
minister przemysłu maszynowego

Tworzenie małych zakładów i firm w oparciu o duże organizacje przemysłowe nie tylko rozwiązuje wiele istotnych problemów aktywizacji terenu i przynosi przepływ wysoko kwalifikowanej kadry, ale rozszerza też procesy powstawania i rozwoju przemysłowej klasy robotniczej, przyczynia się do równowagi rozwoju kraju. Nie chodzi przy tym o formalne tworzenie małych zakładów i podział produkcji, ale o istnienie organizmów gospodarczych, bardziej elastycznych, bardziej dostosowanych do zmieniających się potrzeb, a więc inaczej zorganizowanych, zarządzanych i rozliczanych.

Wielkie przedsiębiorstwa powinny wytwarzać przede wszystkim wyroby najbardziej złożone lub takie, których technologia produkcji sama narzuca wielkie rozmiary zakładu wytwórczego. Natomiast pozostała część bazy kooperacyjnej, a niekiedy i wyroby finalne, powinny być przekazywane małym zakładom wraz z pełnosprawnym, zmniejszonym wyposażeniem.

Jak duże korzyści może dać dobrze pojęta koncentracja świadczy przykład powstałego 3 lata temu zjednoczenia „Pom-lan”, utworzonego z dużych jednostek i małych rozproszonych zakładów. W krótkim czasie opłanowano tam ponad 100 nowych wyrobów, doprowadzono do pełnego zaspokojenia potrzeb rynku w dziedzinie oświetlenia, a obecnie rozwija się jego eksport. W przemyśle występują różne formy produkcji, w tym także praca nakładczą, a obok tego — silne zaplecze naukowo-badawcze, sprzedaż i serwis.

Zapewnienie przynajmniej jednego producenta odpowiedzialnego za organizację dostaw, to warunek pełnego rozwiązania problemu zaopatrzenia rynku w wyroby 1000 drobniaków. Przemysł maszynowy jest gotowy podjąć się produkcji dalszych kilkuset wyrobów.

Wiesław Krenicki

zastępca przewodniczącego
Rady Centralnego Związku
Spółdzielczości Pracy

Spółdzielczość pracy aprobuję głównie kierunki dalszego rozwoju przemysłu drobnego, określone w tezach. Mimo dużego potencjału produkcyjnego (m. in. spółdzielczości pracy) i szybkiego tempa wzrostu produkcji, rozwój uproszczonego przemysłu drobnego nie odpowiadał istniejącym potrzebom. W przemysle drobnym, w tym także w spółdzielczości pracy tkwią jeszcze ciągle duże rezerwy. Zwiększając zakres wykorzystania majątku produkcyjnego, poprawy gospodarności surowcami i materiałami, racjonalnego wykorzystania czasu pracy. Wykorzystanie tych rezerw prowadzi poprzez rekonstrukcję techniczną i technologiczną oraz zmiany w systemach zarządzania i finansowo-ekonomicznych przedsiębiorstw.

Rozwój przemysłu drobnego do roku 1990 odzwierciedlać będzie głównie dzięki wykorzystaniu rezerw tkwiących w istniejącym potencjale produkcyjnym. W pewnym zakresie powinno się jednak już obecnie znaleźć środki na modernizację niektórych zakładów, zwłaszcza najbardziej zaniedbanych. Szerze wykorzystanie surowców lokalnych, wótrnych i odpadów nie rozwiąże w pełni problemów zaopatrzenia materiałowego. W niektórych zakładach nie pozwala bowiem na to skala produkcji, ani wymogi jakościowe. Spółdzielczość pracy spodielsza się, że program dalszego rozwoju przemysłu drobnego stworzy dla niej warunki równego startu w dostępie do czynników decydujących o efektywności działania, a m.in. do środków inwestycyjnych i transportowych, zaopatrzenia materiałowego i funduszy pała.

Istotnym kierunkiem działania powinno być umocnienie roli i miejsca samorządu spółdzielczego w systemie zarządzania i podejmowania decyzji.

Stanisław Giossek

zastępca członka KC,
I sekretarz KW PZPR
w Jeleniej Górze

Na naszym terenie działa blisko 1000 małych i średnich zakładów pracy. O znaczeniu tego przemysłu decyduje duża liczba niewielkich miast i osiedli, w których małe wytwórnie odgrywają istotną rolę czynników aktywizujących teren. Dlatego też koncepcja przyspieszenia ich rozwoju spotkała się z dużym zainteresowaniem i poparciem.

Nawiązując do proponowanych kierunków rozwoju przemysłu drobnego mówca stwierdził, iż należy dokładnie przeanalizować strukturę zarządzania przemysłem drobnym, wewnętrzną strukturę przedsiębiorstw i zjednoczeń, tak, aby stworzyć szanse rozwojowe tysiącom drobnych zakładów poprzez ich usamodzielnienie, „wprowadzenie” do planu terenowego lub też podporządkowanie określonym organizacjom — zgodnie z ekonomicznymi i społecznymi rachunkami. Nowe rozwiązania systemowe potrzebne są m.in. w dziedzinie usług. Chodzi m.in. o tworzenie w placówkach usługowych atrakcyjnych materialnie miejsc pracy dla ludzi odchodzących z przemysłu i rolnictwa w związku ze stale postępującym uzbrojeniem technicznym i na tym tle — zmniejszającym się zatrudnieniem.

Poruszając problemy wurunkujące lepsze wykorzystanie potencjalnych możliwości i rezerw przemysłu drobnego, mówca wskazał na decydujące znaczenie systemu ekonomiczno-finansowego. Duża liczba wskaźników, limitów i ograniczeń nie daje możliwości podejmowania produkcji w krótkich seriach, o dużym zróżnicowaniu asortymentowym i dużej pracochłonności. Dlatego też za ceną inicjatyw należy uważać zapowiedziane uproszczenie obowiązującego w przemyśle drobnym systemu ekonomiczno-finansowego. Innych rozwiązań wymaga też sprawa wykonawstwa inwestycyjnego dla niewielkich obiektów i ich modernizacji. Wyjście się konieczne wydzielenie wykawstwa na potrzeby przemysłu drobnego.

Stanisław Mach

zastępca członka KC PZPR,
minister przemysłu lekkiego

Przemysł lekki jest dziedziną związaną bezpośrednio z codziennymi potrzebami człowieka. Produkcja nasza może być zrealizowana w niewielu zakładach, a w nich — w dużej liczbie zakładów drobnego. Za tym drugim rozwiązaniem przemawiają takie czynniki jak moda, indywidualne upodobania i sezonowość, stawiające przed przemysłem wymóg elastyczności i szybkiego dostosowywania się do zmian popytu.

W przemyśle kluczowym został stworzony poważny potencjał wytwórczy pozwalający na zaspokojenie potrzeb lokalnych. Istniejąca jednak obecnie struktura przemysłu lekkiego uczy, że duże zakłady powinny skupiać przede wszystkim branże metrażowe i wytwarzające podstawowe półfabrykaty do dalszego przerobu. Wszystko co dotyczy szeroko pojętej konfekcji, obuwia, galanterii, może i nawet powinno być produkowane w zakładach o najwyższej średniej wielkości, odpowiadających podstawowym kryteriom przemysłu drobnego i równomiernie rozlokowanych w całym kraju. W połączeniu ze zlikwidowaniem istniejących jeszcze „waskich gardeł” w przedsiębiorstwach, tkalnictwie i garbarstwie — rozwój przemysłu drobnego pozwoli na pełniejsze i bardziej efektywne wykorzystanie całego potencjału produkcyjnego, poprawę komplementarności dostaw rynkowych.

Dotychczasowe próby powiązania przemysłu kluczowego z drobną wytwórczością przyniosły nieoptymalne rezultaty. Ścisłe współdziałanie potrzebne jest nie tylko w zakresie gospodarki materiałowej, ale również w takich dziedzinach jak: zornictwo, szkolenie specjalistów i wykorzystywanie resortowego zaplecza naukowo-badawczego.

Jan Gluza

zastępca członka KC,
sekretarz Komitetu
Kraakowskiego PZPR

Szczególnie podkreślenia wymaga wpływ jaki wywiera może rozwój drobnego przemysłu na aktywizację społeczno-gospodarczą małych miast i gmin. W Krakowskim otwiera to szanse kilkunastu ośrodkom miejsko-gminnym. W podnoszeniu aktywizacji społeczno-gospodarczej małych miast i gmin mamy autentycznych sojuszników. Są nimi miejscowe władze i społeczeństwo. Chwytają oni każdą szansę podniesienia rangi społecznej i ekonomicznej swoich środowisk. Nie zabraknie więc rzeczowych inicjatyw i przedsięwzięć oraz gospodarskiego myślenia i działania.

Obecnie sprawa podstawowa stała się stworzenie takiego systemu, który zapewni realizację przyjętych na dzisiejszym plenum ustaleń i przedsięwzięć. Ich wdrażanie związane jest przede wszystkim z przynajmniej odpowiednich kompetencji wojewodom. Powinny one obejmować m.in. możliwość ustalania zadań inwestycyjnych i dysponowania limitami inwestycyjnymi także dla drobnej wy-

twórczości. Konieczne jest też zbilansowanie potrzeb materiałowych i surowcowych w stosunku do zdolności produkcyjnych i potencjału usługowego w każdym województwie. Uwazamy za niezbędne zapewnienie faktycznego korzystania drobnej wytwórczości również z puli pełnowartościowych materiałów i surowców dzielonych centralnie.

Trzeba zrewidować obecny system przepływu niepełnowartościowych surowców, zbędnych maszyn i urządzeń. Chodzi o wprowadzenie takich zasad obrotu, które bez zbędnych operacji formalnych skrócą drogę między dostawcą a odbiorcą, przetworstwem i zaopatrzeniem rynku w gotowe wyroby. Niezbędne jest też wprowadzenie elastyczności w planowaniu i organizacji produkcji zakładów drobnej wytwórczości.

Adam Kowalik

zastępca członka KC,
minister handlu wewnętrznego
i usług

Nadrzędność zadań rynkowych nie pomniejsza roli przemysłu drobnego w działalności eksportowej i kooperacyjnej. Obie te funkcje służą w efekcie całej gospodarce narodowej, leżą w interesie całego społeczeństwa.

Z poczuciem odpowiedzialności podejmujemy obowiązki przewidziane dla resortu handlu wewnętrznego i usług w zakresie koordynacji działań i rozwoju przemysłu drobnego. Obecnie należy dążyć do takich modyfikacji, które spowodują autentyczne zaspokojenie najpilniejszych potrzeb. Wyraźniejszy postęp jakościowy powinien być dokonany w latach 1981—83. Stopień osiągnięty w tym zakresie stanie się jednym z mierników aktywności handlu.

Jednym z istotnych źródeł intensyfikacji produkcji jest wprowadzenie dostosowanych do przemysłu drobnego zasad ekonomiczno-finansowych. Prace w tej dziedzinie są już daleko zaawansowane. Ich istota sprowadza się do samofinansowania zakładów drobnego przemysłu, elastycznego dostosowywania ich produkcji do potrzeb rynku.

Mamy również do rozwiązania inne problemy o charakterze systemowym, m.in. opracowanie zasad organizacji małych przedsiębiorstw, uporzędkowanie profilu ich produkcji, rozgraniczenie odpowiedzialności przemysłu drobnego i kluczowego na zaopatrzenie rynku. Organizacja przemysłu drobnego w terenie musi wynikać z miejscowych warunków, uwzględniać różnorodność form i struktur wewnątrzorganizacyjnych. Podstawowa jednostka rozliczeniowa na pełnym, wewnętrznym rachunku gospodarczym powinien być jednak zakład produkcyjny lub usługowy.

Zdajemy sobie sprawę z wagi problemu oraz odpowiedzialności za wdrażanie w życie uchwał plenum. W naszej codziennej pracy traktować będziemy drobnego przemysłu jako bardzo liczącą się gałąź gospodarki.

Michał Jakubiec

zastępca członka KC PZPR,
przewodniczący RSP
w Kamienniku, woj. opolskie

Środki utworzonego w CZSR „Samopomoc Chłopska” funduszu rozwoju przetworstwa rolnospożywczego gminach pozwoliła na finansowanie budowy, modernizacji zakładów o zasięgu gminnym, co w dużym stopniu powinno usprawnić zagospodarowanie produktów rolniczych. Dokonano przeglądu nie wykorzystanych obiektów produkcyjnych różnych branż i wszędzie tam, gdzie są ku temu warunki techniczne i zaplecze surowcowe, unowocześni się istniejące pomieszczenia lub podejmie budowę nowych przetworń. Program przyjęty w woj. opolskim w tej dziedzinie uwzględnia najpilniejsze potrzeby związane przede wszystkim z oświeśleniem, przechowywaniem i przetworstwem owoców i warzyw. Do 1985 r. planuje się wybudowanie m.in. 10 małych przetworń owocowych, 6 przetworń owoców ogrodnictwa oraz zmniejszenia ponad 20 zakładów mleczarskich, piekarni i wytwórni wód bealkoholowych. Pomyślna realizacja tych zamierzeń w istotnym stopniu uzależniona będzie od zapewnienia przez przemysł maszynowy i terenowy niezbędnych urządzeń dotychczasowych potrzeb przemysłu drobnego i potrzeb rolniczych ośrodków przetwórczych.

Również rolnicze spółdzielnie produkcyjne podejmują wiele inicjatyw mających na celu wzbogacenie asortymentu artykułów poszukiwanych na rynku. Równocześnie 18 RSP uruchomiło w ub. r. produkcję m. in. stolarki budowlanej, materiałów budowlanych, tzw. galanterii drewnianej, siatki ogrodzeniowej, co ułatwi rozwój budownictwa mieszkaniowego na własne potrzeby oraz świadczenie usług dla ludności wiejskiej. RSP w Kamienniku rozszerzyła uprawę warzyw i innych płodów, a obecnie adaptuje pomieszczenia na przetwórstwo owocowo-warzywne. Rozpocznemy też produkcję serów, a w szczególności brzyndy, mając własne zaplecze owczarskie. Dzięki takim rozwiązaniom m. in. lepiej wykorzystujemy bazę produkcyjną i zasoby siły roboczej oraz ograniczamy transport.

Tadeusz Ludwikowski

zastępca członka KC,
sekretarz KW PZPR
w Bydgoszy

Szeroka konsultacja przeprowadzona w woj. bydgoskim w pełni potwierdziła trafność przedłożonych kierunków rozwoju przemysłu drobnego. Działania podjęte przez wojewódzką organizację partyjną zmierzają do stworzenia klimatu sprzyjającego rozwojowi tego przemysłu, a zwłaszcza spółdzielczości pracy i spółdzielczości inwalidzkiej. Oddziaływujemy na kształtowanie programu produkcyjno-usługowego pod kątem wydawnego zwiększenia produkcji, głównie wyrobów na rynek i usług świadczonych ludności. Przewidywaliśmy się równocześnie tendencjom ograniczania uszczelniania dawna produkcja kooperacyjnej dla przedsiębiorstw kluczowych.

Dużą wagę przywiązujemy do rozwoju pracy nakładowej, uwzględniając jej szczególne zalety, jak niski koszt miejsc pracy i możliwości szybkiego organizowania produkcji. System ten może być zwłaszcza wykorzystany przy podejmowaniu produkcji wyrobów pracochłonnych, o różnorodnym asortymencie, np. w rejonach ogrodnictwa. W przestrzeni zagospodarowania gmin, gminne ośrodki usług bytowych staną się podstawowym ogniwem obsługi ludności.

Zamierzamy nadal prowadzić politykę przyspieszonego rozwoju drobnej wytwórczości. Jest to jednak uzależnione od stworzenia właściwych mechanizmów organizacyjno-finansowych i zaopatrzeniowych, zgodnie z materiałami przedstawionymi na plenum.

Artykuł ten jest nie tylko wyrazem opinii, ale także wyrazem polityki państwa. Wskazaliśmy kierunki, w których należy działać, aby osiągnąć sukcesy. Wskazaliśmy również, że małe przedsiębiorstwa są ważnym elementem gospodarki i należy im poświęcić uwagę.

Wskazaliśmy kierunki, w których należy działać, aby osiągnąć sukcesy. Wskazaliśmy również, że małe przedsiębiorstwa są ważnym elementem gospodarki i należy im poświęcić uwagę.

Wskazaliśmy kierunki, w których należy działać, aby osiągnąć sukcesy. Wskazaliśmy również, że małe przedsiębiorstwa są ważnym elementem gospodarki i należy im poświęcić uwagę.

Wskazaliśmy kierunki, w których należy działać, aby osiągnąć sukcesy. Wskazaliśmy również, że małe przedsiębiorstwa są ważnym elementem gospodarki i należy im poświęcić uwagę.

Wskazaliśmy kierunki, w których należy działać, aby osiągnąć sukcesy. Wskazaliśmy również, że małe przedsiębiorstwa są ważnym elementem gospodarki i należy im poświęcić uwagę.

Wskazaliśmy kierunki, w których należy działać, aby osiągnąć sukcesy. Wskazaliśmy również, że małe przedsiębiorstwa są ważnym elementem gospodarki i należy im poświęcić uwagę.

Wskazaliśmy kierunki, w których należy działać, aby osiągnąć sukcesy. Wskazaliśmy również, że małe przedsiębiorstwa są ważnym elementem gospodarki i należy im poświęcić uwagę.

Wskazaliśmy kierunki, w których należy działać, aby osiągnąć sukcesy. Wskazaliśmy również, że małe przedsiębiorstwa są ważnym elementem gospodarki i należy im poświęcić uwagę.

Wskazaliśmy kierunki, w których należy działać, aby osiągnąć sukcesy. Wskazaliśmy również, że małe przedsiębiorstwa są ważnym elementem gospodarki i należy im poświęcić uwagę.

Wskazaliśmy kierunki, w których należy działać, aby osiągnąć sukcesy. Wskazaliśmy również, że małe przedsiębiorstwa są ważnym elementem gospodarki i należy im poświęcić uwagę.

Wskazaliśmy kierunki, w których należy działać, aby osiągnąć sukcesy. Wskazaliśmy również, że małe przedsiębiorstwa są ważnym elementem gospodarki i należy im poświęcić uwagę.

Wskazaliśmy kierunki, w których należy działać, aby osiągnąć sukcesy. Wskazaliśmy również, że małe przedsiębiorstwa są ważnym elementem gospodarki i należy im poświęcić uwagę.

Wskazaliśmy kierunki, w których należy działać, aby osiągnąć sukcesy. Wskazaliśmy również, że małe przedsiębiorstwa są ważnym elementem gospodarki i należy im poświęcić uwagę.

Wskazaliśmy kierunki, w których należy działać, aby osiągnąć sukcesy. Wskazaliśmy również, że małe przedsiębiorstwa są ważnym elementem gospodarki i należy im poświęcić uwagę.

Wskazaliśmy kierunki, w których należy działać, aby osiągnąć sukcesy. Wskazaliśmy również, że małe przedsiębiorstwa są ważnym elementem gospodarki i należy im poświęcić uwagę.

Artykuł ten jest nie tylko wyrazem opinii, ale także wyrazem polityki państwa. Wskazaliśmy kierunki, w których należy działać, aby osiągnąć sukcesy. Wskazaliśmy również, że małe przedsiębiorstwa są ważnym elementem gospodarki i należy im poświęcić uwagę.

Wskazaliśmy kierunki, w których należy działać, aby osiągnąć sukcesy. Wskazaliśmy również, że małe przedsiębiorstwa są ważnym elementem gospodarki i należy im poświęcić uwagę.

Wskazaliśmy kierunki, w których należy działać, aby osiągnąć sukcesy. Wskazaliśmy również, że małe przedsiębiorstwa są ważnym elementem gospodarki i należy im poświęcić uwagę.

Wskazaliśmy kierunki, w których należy działać, aby osiągnąć sukcesy. Wskazaliśmy również, że małe przedsiębiorstwa są ważnym elementem gospodarki i należy im poświęcić uwagę.

Wskazaliśmy kierunki, w których należy działać, aby osiągnąć sukcesy. Wskazaliśmy również, że małe przedsiębiorstwa są ważnym elementem gospodarki i należy im poświęcić uwagę.

Wskazaliśmy kierunki, w których należy działać, aby osiągnąć sukcesy. Wskazaliśmy również, że małe przedsiębiorstwa są ważnym elementem gospodarki i należy im poświęcić uwagę.

Wskazaliśmy kierunki, w których należy działać, aby osiągnąć sukcesy. Wskazaliśmy również, że małe przedsiębiorstwa są ważnym elementem gospodarki i należy im poświęcić uwagę.

Wskazaliśmy kierunki, w których należy działać, aby osiągnąć sukcesy. Wskazaliśmy również, że małe przedsiębiorstwa są ważnym elementem gospodarki i należy im poświęcić uwagę.

Wskazaliśmy kierunki, w których należy działać, aby osiągnąć sukcesy. Wskazaliśmy również, że małe przedsiębiorstwa są ważnym elementem gospodarki i należy im poświęcić uwagę.

Wskazaliśmy kierunki, w których należy działać, aby osiągnąć sukcesy. Wskazaliśmy również, że małe przedsiębiorstwa są ważnym elementem gospodarki i należy im poświęcić uwagę.

Wskazaliśmy kierunki, w których należy działać, aby osiągnąć sukcesy. Wskazaliśmy również, że małe przedsiębiorstwa są ważnym elementem gospodarki i należy im poświęcić uwagę.

Wskazaliśmy kierunki, w których należy działać, aby osiągnąć sukcesy. Wskazaliśmy również, że małe przedsiębiorstwa są ważnym elementem gospodarki i należy im poświęcić uwagę.

Wskazaliśmy kierunki, w których należy działać, aby osiągnąć sukcesy. Wskazaliśmy również, że małe przedsiębiorstwa są ważnym elementem gospodarki i należy im poświęcić uwagę.

Wskazaliśmy kierunki, w których należy działać, aby osiągnąć sukcesy. Wskazaliśmy również, że małe przedsiębiorstwa są ważnym elementem gospodarki i należy im poświęcić uwagę.

Wskazaliśmy kierunki, w których należy działać, aby osiągnąć sukcesy. Wskazaliśmy również, że małe przedsiębiorstwa są ważnym elementem gospodarki i należy im poświęcić uwagę.

Wskazaliśmy kierunki, w których należy działać, aby osiągnąć sukcesy. Wskazaliśmy również, że małe przedsiębiorstwa są ważnym elementem gospodarki i należy im poświęcić uwagę.

Artykuł ten jest nie tylko wyrazem opinii, ale także wyrazem polityki państwa. Wskazaliśmy kierunki, w których należy działać, aby osiągnąć sukcesy. Wskazaliśmy również, że małe przedsiębiorstwa są ważnym elementem gospodarki i należy im poświęcić uwagę.

Wskazaliśmy kierunki, w których należy działać, aby osiągnąć sukcesy. Wskazaliśmy również, że małe przedsiębiorstwa są ważnym elementem gospodarki i należy im poświęcić uwagę.

Wskazaliśmy kierunki, w których należy działać, aby osiągnąć sukcesy. Wskazaliśmy również, że małe przedsiębiorstwa są ważnym elementem gospodarki i należy im poświęcić uwagę.

Wskazaliśmy kierunki, w których należy działać, aby osiągnąć sukcesy. Wskazaliśmy również, że małe przedsiębiorstwa są ważnym elementem gospodarki i należy im poświęcić uwagę.

Wskazaliśmy kierunki, w których należy działać, aby osiągnąć sukcesy. Wskazaliśmy również, że małe przedsiębiorstwa są ważnym elementem gospodarki i należy im poświęcić uwagę.

Wskazaliśmy kierunki, w których należy działać, aby osiągnąć sukcesy. Wskazaliśmy również, że małe przedsiębiorstwa są ważnym elementem gospodarki i należy im poświęcić uwagę.

Wskazaliśmy kierunki, w których należy działać, aby osiągnąć sukcesy. Wskazaliśmy również, że małe przedsiębiorstwa są ważnym elementem gospodarki i należy im poświęcić uwagę.

Wskazaliśmy kierunki, w których należy działać, aby osiągnąć sukcesy. Wskazaliśmy również, że małe przedsiębiorstwa są ważnym elementem gospodarki i należy im poświęcić uwagę.

Wskazaliśmy kierunki, w których należy działać, aby osiągnąć sukcesy. Wskazaliśmy również, że małe przedsiębiorstwa są ważnym elementem gospodarki i należy im poświęcić uwagę.

Wskazaliśmy kierunki, w których należy działać, aby osiągnąć sukcesy. Wskazaliśmy również, że małe przedsiębiorstwa są ważnym elementem gospodarki i należy im poświęcić uwagę.

Wskazaliśmy kierunki, w których należy działać, aby osiągnąć sukcesy. Wskazaliśmy również, że małe przedsiębiorstwa są ważnym elementem gospodarki i należy im poświęcić uwagę.

Wskazaliśmy kierunki, w których należy działać, aby osiągnąć sukcesy. Wskazaliśmy również, że małe przedsiębiorstwa są ważnym elementem gospodarki i należy im poświęcić uwagę.

Wskazaliśmy kierunki, w których należy działać, aby osiągnąć sukcesy. Wskazaliśmy również, że małe przedsiębiorstwa są ważnym elementem gospodarki i należy im poświęcić uwagę.

Wskazaliśmy kierunki, w których należy działać, aby osiągnąć sukcesy. Wskazaliśmy również, że małe przedsiębiorstwa są ważnym elementem gospodarki i należy im poświęcić uwagę.

Wskazaliśmy kierunki, w których należy działać, aby osiągnąć sukcesy. Wskazaliśmy również, że małe przedsiębiorstwa są ważnym elementem gospodarki i należy im poświęcić uwagę.

Wskazaliśmy kierunki, w których należy działać, aby osiągnąć sukcesy. Wskazaliśmy również, że małe przedsiębiorstwa są ważnym elementem gospodarki i należy im poświęcić uwagę.

Temat dnia

Więcej i gospodarniej

Minał I kwartał. Po obliczeniu wyników okazało się, że wbrew początkowym, pesymistycznym prognozom, efekty pracy mieszkańców woj. radomskiego są lepsze niż oczekiwano a zdecydowała o tym głównie dobra praca w marcu. W przemyśle woj. radomskiego w dużym stopniu odrobiono zimowe zaległości produkcyjne. Wcale nie najgorzej jest w budownictwie i skupie. Nie oznacza to jednak, że można odpocząć, zwolnić kroku. Wręcz przeciwnie, właśnie od tempa pracy tej wiosny zależeć będą końcowe wyniki bieżącego roku.

Na przykład w budownictwie mieszkaniowym. Ponad 150 mln zł zabrakło w „przerobie” do pełnego wykonania zadań kwartalnych, ale nie jest to jeszcze najważniejsze. Istotniejszą jest, aby w kwietniu i maju br. wykonać jak najwięcej robót fundamentowych, które pozwolą na późniejszy, sprawny montaż domów. Budowlani oczekują jednak konkretnej pomocy ze strony brygad z ośmiu zakładów pracy, które zobowiązały się do pracy przy wznoszeniu fundamentów. W późniejszym okresie budowlanych wesprą także brygady z 36 zakładów, które zajmą się pracami wykończeniowymi w 204 mieszkaniach przeznaczonych dla swoich pracowników, członków spółdzielni mieszkaniowych.

Zaległości zimowe będą musieli odrabiać również transportowcy, którym zabrakło 135 tys. ton do wykonania zadań kwartalnych. Problem jednak w tym, aby zrobić to w sposób optymalny wykorzystując możliwości ładunkowe posiadanych taboru, zwiększając tzw. współczynnik gotowości technicznej oraz likwidując „puste przebiegi”.

A w ogóle nadszedł czas, aby bliżej przyrzeć się stanowi posiadania i jakości pracy w transporcie, który jeszcze zbyt często wykonuje niepotrzebne przewozy nie wykorzystując należycie posiadanych taboru. Pomoc w wykonaniu tej analizy przyszkolili naukowcy z Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Radomiu.

Wymieniliśmy tylko dwie, bardzo newralgiczne dziedziny codziennego życia, od których sprawnego działania w dużej mierze zależą wyniki w całej gospodarce woj. radomskiego. Wszędzie jednak obowiązują zasady bardziej gospodarczego, efektywniejszego działania z większą dbałością o prawidłowe relacje ekonomiczne między wielkością zatrudnienia, wzrostem wydajności pracy a wysokością płac o czym wspomniano w I kwartale br. w niektórych zakładach pracy, kontrolowanych przez ekspertów z Narodowego Banku Polskiego. (tmz)

Przykładnie pracuje młodzież

Wokół problemów zieleni miejskiej

Nadejście wiosny dla Oddziału Konserwacji, Budowy Zieleni — jednego z członów gospodarki komunalnej, oznacza wzmocnienie wszystkich prac. Po prostu, po zimie należy posprzątać ulice, wygraścić pasy zieleni, trawniki w parkach, uprządkować rabatki miejskie i posadzić kwiaty.

Na 110 ha gospodaruje w mieście „zieleni”, mając do obsługi 34 pracowników. Krajowa norma wynosi 1 zatrudniony na 1 ha tzw. konserwacji. Czyli i w tym punkcie jesteśmy poniżej normy krajowej. Ale czy tylko. Mówi się powszechnie, że w mieście mało jest tzw. rabatki. Dobiągają się o urządzenie kwietników mieszkańców osiedli, zakłady pracy. Jest to zupełnie naturalne dążenie do estetyki miejsc ogólnego wypoczynku. Tymczasem z miejskiej kwiaciarni rocznie pozyskuje

się około 30 proc. potrzebnych rozsąd kwiatowych. Resztę trzeba sprowadzać z Poznania, Lublina, Warszawy, Łodzi. Kosztuje transport a i towar otrzymuje się nie najlepszej jakości. Więc znów konieczna potrzeba budowy zaplecza produkcyjnego kwiatów, gdyż przy obecnej bazie kroki będą coraz bardziej odczuwalne.

Dyr. Antoni Teklak ma zmartwienie, że wiosną, w pierwszym kwiatowym szczycie posadzonych będzie 7 tys. tulipanów, zamiast 70 tysięcy. Tej wiosny w obrębie miasta przybędzie 400 m kw. kwietników. Na tyle pozwala zasobność kasy miejskiej. Ważne nie tylko ile, ale i co się sadi. Jakże więc mają być kwiaty, zwłaszcza te drugiego i trzeciego rzutu. A w ogóle, czy w mieście, gdzie

istnieje Zespół Szkół Ogrodniczych, a więc szkoli się fachowców w tym względzie, powinien występować problem rabatki i miejskich trawników. Zgodnie z podpisanymi umowami młodzież szkół ma zagrabić ok. 70 ha powierzchni zieleni. Prace te są już na ukończeniu. Najlepiej spisała się młodzież Technikum Samochodowego, Przemysłu Skórzanego, Energetycznego, Liceum im. Kochanowskiego i Technikum Odzieżowego, która opiekuje się parkiem im. Kościuszki.

Duże wsparcie tej wiosny przy uprzątnięciu ulic dali studenci WSI. Na ulicy Maratońskiej pracowali solidnie i skutecznie. Szkoda tylko, że ich praca, a także młodszych kolegów ze szkół pracujących w Alei Grzeczarnowskiej została w większości zniweczona. Nie zebrana w porę ziemia rozjechana została przez samochody i trzeba będzie sprzątać tu jeszcze raz.

Mówi się, że zieleni, parki to płuca miasta. A w Radomiu podobno nie ma już gdzie sadzić drzewek. Przed sezonem wytypowano ulice do zazielenienia jak ul. Zieloną, Kolejową, Śląską. Ale to tylko fragment. A cały program zadrzewieniowy należałoby jeszcze zweryfikować. Zapewne siódmiestciu a zwłaszcza na peryferiach można posadzić wiele drzew w pożytecznej akcji, której patronuje „Życie Radomskie”, a nawiązuje do dawnego sadzenia drzew. (hd)

Gdzie parkować — problem we wszystkich osiedlach

„Mieszkam na terenie osiedla „Nad Potokiem” i od dłuższego czasu obserwuję jak posiadacze samochodów parkują je gdzie tylko im się podoba, tj. na uliczkach osiedlowych, chodnikach dla pieszych, trawnikach, a nawet placach zabaw dla dzieci” — pisze stały Czytelnik. Faktem jest, że jeżdżnia obok bloku przy ul. Olsztyńskiej 29 i 31 jest tak wąska, iż samochodem można poruszać się tylko w jednym kierunku. Nie zmienia to w niczym jednak faktu, że kierowcy pozwalają sobie na zbyt dużą swobodę. Problem jest szerszy, nie dotyczy tylko osiedla „Nad Potokiem”, ale również innych, radomskich dzielnic mieszkaniowych a ściślej zmotoryzowanych ich mieszkańców.

Ma rację Czytelnik, że nie może być pod tym względem samowoli ani łapania przepisów, a więc parkowania na chodnikach, trawnikach, placach zabaw dla dzieci, czy wreszcie naruszania przepisów wynikających choćby z ustawionych znaków drogowych. Z drugiej jednak strony wiadomo, że większość kierowców z pewnością nie postępowała by w ten sposób, gdyby rzeczywiste było odpowiednie miejsce do parkowania. Ot, choćby we wspomnianym rejonie osiedla „Nad Potokiem”, gdzie brakuje parkingów samochodowych, a właściciele, nie mogąc doczekać się na skute-

Sprzedaż premiowa w „Seniorze”

W okresie wzmocnionych zakupów świątecznych Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Handlu Wewnętrznego przygotowało dla swoich klientów niespodziankę. Każdy, kto w Domu Towarowym „Senior” przy pl. Zwycięstwa zakupi od 12 do 14 bm. towary wartości powyżej 500 zł weźmie udział w losowaniu cennych upominków. Znajdują się wśród nich: magnetofon „Maja”, radiodiodiometery tranzystorowe, adaptory, namioty, aparaty fotograficzne i inne. Losowanie paragonów sprzedaży premiowej nastąpi w pierwszych dniach po świętach. (am)

Dziś i jutro sklepy czynne dłużej

We wszystkich sklepach i punktach usługowych obserwujemy się wzmocniony przedświąteczny ruch klientów. Dzień dzisiejszy i jutrzejszy będą pod tym względem szczególnie pracowite dla sklepów załóg. Dla ułatwienia zakupów postanowiono przedłużyć czas pracy sieci detalicznej i zakładów usługowych o dwie godziny (nie dłużej jednak jak do godziny 21). Wyjątek stanowią sklepy nocne oraz nabiato-w-piekarnicze, które pracują w normalnym wymiarze godzin. W dniu dzisiejszym, tj. w czwartek 12 bm. nie obowiązuje zakaz sprzedaży mięsa i wędlin. (am)

czne działanie ze strony administracji osiedla, sami, własnym sumptem placą za przywożoną szlakę z pobliskiej kotłowni, aby mieć bodaj skrawek suchego miejsca do postawienia samochodu na noc w pobliżu miejsca zamieszkania.

Żadna sztuka postawić odpowiedni znak zakazu, gdy brak jednocześnie warunków, aby go przestrzegać. Z pewnością sytuacja jest znana i to nie tylko w osiedlu „Nad Potokiem”, lecz również w innych, osiedlach mieszkaniowych w Radomiu a szczególnie „Ustroniu”. W sytuacji, gdy samochodów przybywa niemal z dnia na dzień, półśrodki już nie wystarczą. Najwyższa więc pora, aby porządkować i kompleksowo podejść do problemu, którego rozwiązanie będzie z czasem coraz trudniejsze.

TMZ

Nie może być samowoli!

W mieście obowiązuje porządek budowlany

Liczne i niepokojące są fakty nielegalnego budownictwa w Radomiu domków jednorodzinnych, garaży, budynków gospodarczych a nawet warsztatów rzemieślniczych. Sygnały, że spowodowały, że przedstawiciele Wojewódzkiego Biura Planowania Przestrzennego dokonali kompleksowej kontroli w Wydziale Architektury i Rozbudowy Miasta Urzędu Miejskiego, która potwierdziła wiele zarzutów. Stwierdzono m.in., że w ciągu dwóch lat na terenie miasta wybudowanych zostało nielegalnie aż 155 różnego rodzaju obiektów, których wia-

ściciele (inwestorzy) ponieśli konsekwencje niewspółmierne niskie wobec społecznej szkodliwości czynu.

Podjęto decyzję wobec osób, które „na dziko” podjęły budowę wspomnianych obiektów. M.in. właściciele 27 nielegalnie wzniesionych garaży zostali zobowiązani do ich likwidacji do 1 sierpnia br. W przypadku niezastosowania się do tej decyzji — wykonana zostanie rozbiórka przymusowa. Warto przy okazji przypomnieć, że w Radomiu wciąż obowiązuje zakaz produkcji i budowy garaży blaszanych popularnie zwanych „blasz-

kami”. W 79 przypadkach obiekty zostały zalegalizowane na warunkach tymczasowych tzn. do momentu realizacji inwestycji państwowych na danym terenie, co praktycznie oznacza, że właściciele „dzikich” obiektów będą musieli je rozebrać na własny koszt (bez prawa żądania odszkodowania), gdy trzeba będzie przygotować teren pod budowę lub na inne cele komunalne.

Efektom dokonanej kontroli są także prowadzone zmiany organizacyjne w obsłudze osób, które ubiegają się o pozwolenia na budowę. Obecnie, w każdy poniedziałek w godz. 10—16 w Wydziale Architektury i Rozbudowy Miasta Urzędu Miejskiego (pokój 267) dyżurują pracownicy Zespołu Usług Projektowych oraz Miejskiego Biura Geodezji i Kartografii, którzy udzielają szczegółowych wyjaśnień wszystkim zainteresowanym. Ustalono ponadto, że czas uzyskania „pozwolenia na budowę” nie może przekroczyć dwu miesięcy. W kwietniu br. udośćgniony zostanie dodatkowo specjalnie opracowany „Informator budownictwa jednorodzinnego”, dotyczący takiego budownictwa w Radomiu.

Podjęte działania organizacyjne, administracyjne i sankcje karne mają doprowadzić do zlikwidowania zjawiska nielegalnego budownictwa w mieście. M.in. za samowolę budowlaną Kolegium d.s. Wykroczeń będzie wymierzać kary maksymalnie, tj. do wysokości 4,5 tys. zł a nie jak dotychczas grzywny w wysokości 1-2 tys. zł. Do współpracy w zwalczaniu samowoli budowlanych zaproszono komitety osiedlowe, rady mieszkańców, gospodarzy osiedli mieszkaniowych i administrację domów. Całe to działanie ma poprawić porządek budowlany w mieście, który do niedawna pozostawał wiele do życzenia.

TMZ

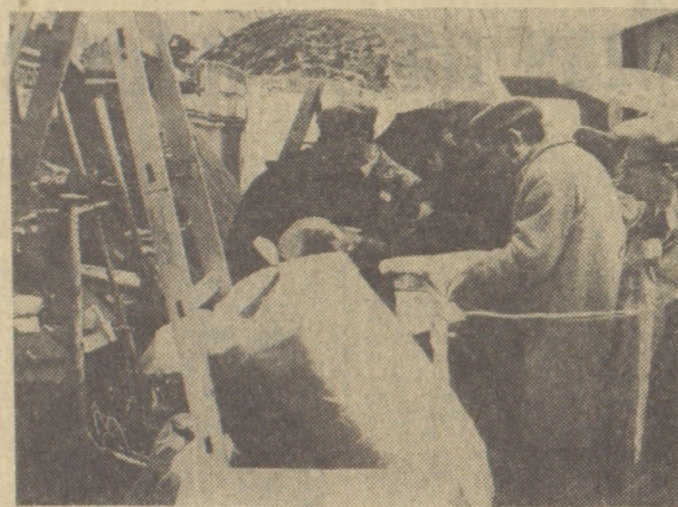

Na zdjęciach: Na ul. Maratońskiej studenci WSI uprząniają zimowe nieczystości

Fot. Bronisław Duda

Mimo złej pogody

Udał się wiosenny kiermasz

Idziemy do kina

„Świat czarnego filmu”

Trzeci cykl w kinie studyjnym „Pokolenie”, zatytułowany „Świat czarnego filmu” obejmuje 5 amerykańskich obrazów wybranych z bieżącego repertuaru.

Od 14 do 15 bm. wyświetlany będzie „Rzykający” film z 1973 r. w reż. Lamonta Johnsona. Opowieść o prostym chłopcu, nieco prząsnym i natywnym, który wykorzystując swe umiejętności i refleks zaczyna pięć się po szczeblach kariery.

16—17 bm. — „Trzy dni Kondora” z 1975 r. w reż. Sydneya Pollacka. Jest to film podejmujący temat działalności CIA, a główny bohater w przeciwieństwie do pierwowzoru literackiego Jamesa Grady jest indywidualnością od początku ukształtowaną, zdolną do walki w obronie własnej.

18—19 bm. — „Z podniesionym czołem”. Film Phila Karlsona z 1973 r. Jest to kolejny obraz ukazujący różne warianty samoobrony społecznej.

Od 20—21 bm. film z 1973 r. „Od siedmiu wuzg” Philipa D'Antoni. Bohaterem tego gangsterskiego obrazu jest szef tajnego oddziału nowojorskiej policji, zwolniony ze służby i oczywiście szukający sprawiedliwości na własną rękę.

Na zakończenie, w dniach 22—23 bm. zobaczymy najlepszy obraz przegądu „Serpico” z 1973 r. w reż. słynnego Sydneya Lumeta. Film oparty na poczytnej powieści Petera Maasa relacjonuje autentyczne przeżycia nowojorskiego policjanta, walczącego bezlitośnie ze złem i korupcją szerzącymi się w szeregach policji, a obecnie — mieszkającego w Szwajcarii. W roli tytułowej, znany m.in. z „Oficy chrześnego” znakomity Al Pacino. (m.s.)

Nie mieliśmy tym razem szczęścia do aury. Ale choć pogoda była prawie zimowa, na sobotnim kiermaszu zieleni panowała prawdziwa wiosna. Tworzyła ją sama atmosfera imprezy i duża frekwencja. Działkowicze nie dali się zastraszyć chłodem i opadom śniegu z deszczem. Jak tradycyjnie, przybyli tłumnie na Rynek, na wiosenne zakupy.

Żuż przed godziną 9 wszystkie stoiska były oblegane. Największe kolejki formowały się przy straganach warzywno-owocowych, a obecnie — mieszkającego w Szwajcarii. W roli tytułowej, znany m.in. z „Oficy chrześnego” znakomity Al Pacino. (m.s.)

Wielu przed godziną 9 wszystkie stoiska były oblegane. Największe kolejki formowały się przy straganach warzywno-owocowych, a obecnie — mieszkającego w Szwajcarii. W roli tytułowej, znany m.in. z „Oficy chrześnego” znakomity Al Pacino. (m.s.)

Wielu przed godziną 9 wszystkie stoiska były oblegane. Największe kolejki formowały się przy straganach warzywno-owocowych, a obecnie — mieszkającego w Szwajcarii. W roli tytułowej, znany m.in. z „Oficy chrześnego” znakomity Al Pacino. (m.s.)

Wielu przed godziną 9 wszystkie stoiska były oblegane. Największe kolejki formowały się przy straganach warzywno-owocowych, a obecnie — mieszkającego w Szwajcarii. W roli tytułowej, znany m.in. z „Oficy chrześnego” znakomity Al Pacino. (m.s.)

Wielu przed godziną 9 wszystkie stoiska były oblegane. Największe kolejki formowały się przy straganach warzywno-owocowych, a obecnie — mieszkającego w Szwajcarii. W roli tytułowej, znany m.in. z „Oficy chrześnego” znakomity Al Pacino. (m.s.)

Wielu przed godziną 9 wszystkie stoiska były oblegane. Największe kolejki formowały się przy straganach warzywno-owocowych, a obecnie — mieszkającego w Szwajcarii. W roli tytułowej, znany m.in. z „Oficy chrześnego” znakomity Al Pacino. (m.s.)

rynkowa — zestawami narzędzi dla działkowców.

Nie brakowało klientów przy samochodach z materiałem szkółkarskim. Szczególnym powodzeniem cieszyły się krzewy porzeczkowe oraz przywiezione przez Zakład WSO w Grójcu specjalne uodpornione odmiany jabłoni rodem ze Skierniewic.

Kupowano nawozy i ziemię do kwiatów, sprzęt pszczelarski, plastikowe skrzynki balkonowe. Oglądano z zainteresowaniem tunele foliowe, wyprodukowane przez Oddział WUSP w Szydłowcu. Klientów przybywało z każdą godziną. Jedni korzystali z własnych środków transportu, inni oblawiani z wypełnionymi ziemią i nawozami torbami, wędrowali wprost z kiermaszu na działki.

Wiele osób zakupiło literaturę z zakresu ogrodnictwa i warzywnictwa, którą w kiermaszowym stoisku oferował radomski „Dom Książki”. Dodajmy — w wyborze dawno nie notowanym.

Śnieg z deszczem padał tymczasem niemal bez przerwy. Z ogromnym uznaniem patrzyliśmy na pracę handlowców w stoiskach WSO, Zarządu Zieleni „Domu Książki”. WSS. Dziękując za szczególny w tym roku trud, mówimy do zobaczenia na VI kiermaszu w roku przyszłym. (am)

Zdjęcia Bronisław Duda

KRONIKA DNIA

Na stacji PKP w Kruszynie, kołbie o nieustalonej dotąd tożsamości, przechodząc przez torę przewróciła się przed nadjeżdżającym pociągiem osobowym relacji Radom — Warszawa, ponosząc śmierć na miejscu. Obecny na stacji 34-letni Henryk Sumiński, zam. w Bierwacach, podczas próby ratowania kobiety również poniósł śmierć.

W miejscowości Plecie, gmina Włocławek, wybuchł pożar w zabudowaniach należących do Stanisława Włazły. Spalił się budynek mieszkalny wartości około 30 tys. zł. Przyczyną pożaru było zważenie przewodów elektrycznych. (bw)